Biblioteca C.
Regiona
Hunedoara

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 655
Vineri 5 august 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Pentru o activitate sindicală la nivelul sarcinilor construcției socialiste

Mîine își va începe lucrările Conferința sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole din țara noastră. Desfășurîndu-se la scurt timp după Congresul al III-lea al partidului, care a trasat un vast program de muncă și luptă pentru desăvîrșirea construcției socialiste, Conferința va dezbate pe larg acest program și sarcinile ce revin sindicatelor în următorii ani pentru înfăptuirea lui. Totodată, Conferința va analiza activitatea sindicală depusă în timpul scurs de la precedenta Conferință, aportul acestei activități la îndeplinirea sarcinilor economice și creșterea nivelului de trai, material și cultural, al oamenilor muncii din agricultură.

Care sînt sarcinile ce revin sindicatelor în perioada ce urmează? Congresul partidului le-a arătat clar și concis. In raportul prezentat la Congres, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej spune: „Sindicatele, punînd în centrul activității lor lupta pentru înfăptuirea obiectivelor planului de 6 ani, trebuie să depună o intensă muncă de organizare a întrecerii socialiste, a consfătuirilor de producție, să extindă mișcarea inovatorilor și raționalizatorilor, să desfășoare o largă muncă educativă în rîndul maselor muncitoare, să lichideze metodele administrative și manifestările de birocratism care mai au loc în activitatea lor".

Acestea sînt sarcini de mare răspundere. Indeplinindu-le cu succes, organele sindicale din unitățile agricole vor aduce o contribuție substanțială la sporirea producției agricole și reducerea costului ei, la crearea condițiilor pentru luarea unor noi măsuri în vederea creșterii nivelului de trai al poporului muncitor.

In atenția participanților la Conferință, trebuie să stea obiectivele concrete puse de partid în fața oamenilor muncii din agricultură, găsirea posibilităților de îndeplinire a acestor obiective. Este încă știut că sînt S.M.T.-uri și G.A.S.-uri care, în condiții asemănătoare și chiar identice, obțin rezultate complect diferite. Așa, de pildă, în regiunea București se găsesc unități agricole de stat care — deși nu se deosebesc prin condiții pedoclimatice și înzestrare tehnică de G.A.S.-urile Andrășești și Dragalina — obțin producții vegetale și animale mult mai mici decît acestea. Reiese de aici că ele folosesc slab posibilitățile interne, că experiența gospodăriilor de stat fruntașe nu le este de ajuns de cunoscută.

Prin consfătuiri și schimburi de experiență, temeinic pregătite, organele sindicale au datoria să facă experiența înaintată a întreprinderilor și instituțiilor agricole fruntașe un bun al tuturor unităților agricole.

Organizarea, îndrumarea și conducerea întrecerii socialiste cît și stimularea fruntașilor în întrecere este, de asemenea, o sarcină importantă. In același timp, organele sindicale au datoria să urmărească justa aplicare a retribuției socialiste după muncă, retribuție care este un stimulent puternic în obținerea de noi și noi succese.

Partidul și guvernul se preocupă zilnic de crearea unor cît mai bune condiții de muncă și de trai. Ca urmare a acestei preocupări, muncitorii agricoli duc astăzi o viață îmbelșugată, cîștigă bine, trăiesc bine. Din păcate mai sînt conduceri de unități care nu se interesează în suficientă măsură de felul cum dorm, se hrănesc sau își petrec muncitorii timpul liber. In aceste unități angajamentele conducerilor administrative înscrise în contractul colectiv nu se îndeplinesc integral sau se îndeplinesc cu întîrziere. Comitetele sindicatelor au datoria să ia măsurile ce se impun pentru ca angajamentele din contractul colectiv să fie îndeplinite de ambele părți.

Se cunoaște marea importanță a creșterii productivității muncii pentru victoria deplină a socialismului. Inovațiile și raționalizările constituie una din căile principale ale sporirii productivității muncii. De aici și necesitatea ca inovatorii și raționalizatorii să fie încurajați și stimulați, ajutați să-și materializeze ideile tehnice. Cine altcineva trebuie să-i ajute, să-i încurajeze, să-i stimuleze, decît comitetele sindicatelor și conducerile administrative? Or trebuie spus că de această importantă sarcină nu toate organele sindicale s-au interesat cu spirit de răspundere.

Legătura cu masele și atragerea lor pentru a participa nemijlocit și tot mai activ la conducerea unităților agricole, la elaborarea și înfăptuirea măsurilor de îmbunătățire a condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii constituie condiția fără de care organele sindicale nu-și pot îndeplini marile sarcini încredințate de partid. De aceea, trebuie permanent îmbunătățită legătura comitetelor sindicatelor cu masele de muncitori, trebuie continuu dezvoltată participarea lor la rezolvarea tuturor problemelor și sarcinilor pe care le au întreprinderile și instituțiile agricole.

Tăria sindicatului oricărei unități agricole stă în conducerea lui de către organizația de partid. Indrumate permanent de către organizațiile de partid, sindicatele din unitățile agricole vor munci zi de zi mai bine, devenind tot mai puternic aportul lor la îndeplinirea sarcinilor mari puse de partid în fața oamenilor din agricultură.

Dezbătînd cu un înalt simț de răspundere problemele majore ale muncii sindicale, participanții la Conferința Uniunii sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole vor aduce o contribuție de seamă la îndeplinirea în agricultură a planului de șase ani, la un nou avînt al agriculturii noastre socialiste, la creșterea continuă a bunăstării oamenilor muncii.

Dorind succes deplin lucrărilor Conferinței, oamenii muncii din întreprinderile și instituțiile agricole se angajează să nu-și precupețească eforturile pentru a obține noi și însemnate realizări în întrecerea socialistă organizată în cinstea zilei de 23 August, în lupta pentru sporirea producției agricole și vegetale pînă la nivelul cerut de Congresul al III-lea al partidului.

Să grăbim ritmul lucrărilor agricole

Mecanizatorii dela S.M.T. Andrășești, regiunea București se străduiesc să termine de urgență arăturile adînci de vară pe ogoarele unităților deservite. In fotografie: tractoristul Petre Vasile executînd această lucrare pe tarlalele gospodăriei colective din comuna Andrășești.

Săptămînă record

In regiunea Oradea a fost organizată o „săptămînă record" la treieriș. Ca urmare, a fost mult intensificat transportul snopilor la arii, iar lucrul batozelor a fost organizat în 2 schimburi.

Pînă de curînd pe arii a fost transportată aproape întreaga cantitate de grîu recoltată, treierîndu-se recolta de pe mai bine de 35.000 de ha.

★

In vederea grăbirii treierișului, în regiunea București, a fost organizată o decadă record. Ca rezultat al intensificării întrecerii socialiste între unitățile agricole cooperatiste și al extinderii lucrului în două schimburi, 400 de gospodării colective și întovărășiri agricole au terminat treierișul pînă la 1 august. In raioanele Urziceni și Snagov, lucrarea s-a terminat, în raionul Călărași s-a obținut procentul de 90,5 la sută, iar în raionul Slobozia 89,6 la sută.

Este necesar ca în următoarele zile ritmul treierișului să fie intensificat și în raioanele Olteni, Drăgănești-Vlașca, Giurgiu și Răcari unde munca încă nu se desfășoară satisfăcător.

IN RAIONUL BEREȘTI

TREIERIȘUL ESTE RĂMAS IN URMĂ

In aceste zile pe ogoarele raionului Berești, regiunea Galați, se dă bătălia pentru strîngerea recoltei de cereale, și intensificarea arăturilor adînci de vară. Fruntașe la aceste lucrări sînt atît gospodăriile agricole de stat Berești și Balintești, care au terminat de-acum treierișul păioaselor cît și gospodăriile agricole colective din comunele Tudor Vladimirescu, Gănești și altele unde treierișul se apropie de sfîrșit.

Paralel cu treierișul, în aceste unități s-au executat arături adînci de vară și s-au însămînțat cu plante de nutreț în miriște însemnate suprafețe de teren. Gospodăriile colective din Balintești, Slivna, Drăgușeni, Bălăbănești și alte comune au avut aceleași posibilități, dar, datorită proastei organizări a muncii, lucrările pentru strîngerea recoltei în aceste unități sînt mult rămase în urmă. Pînă la data de 29 iulie, de pildă, gospodăriile colective „Drumul Belșugului" din comuna Balintești, și „7 Noiembrie" din comuna Slivna, treieraseră numai 57 de ha. și, respectiv, 73 de ha, cu păioase din cele 327 și, respectiv, 336 ha recoltate.

Intr-o situație rea cu treierișul se găsesc și întovărășirile agricole „Aurel Sețu" și „Mihail Kogălniceanu" din comuna Jorăști, unde pînă la aceeași dată se treieraseră suprafețe neînsemnate cu păioase. Mult rămase în urmă cu lucrările de strîngere a recoltei sînt și comunele Bălăbănești, Docani și Adam, unde pînă la data de 29 iulie treierișul nici nu începuse. Din pricina unităților rămase în urmă treierișul reprezenta la data de referință doar 31 la sută din recolta de păioase secerată.

Cauza principală a rămînerii în urmă a treierișului în raionul Berești se datorește proastei organizări a muncii pe ariile de treier, care duce la nefolosirea întregului parc de mașini. Colectiviștii din comuna Zărnești au ținut 7 zile nefolosită batoza ce le-a fost trimisă de S.M.T.-Berești. De asemenea, în comuna Docani, un număr de 3 combine au stat timp de 2 zile fără să funcționeze. Folosirea incompletă a mașinilor a dus, după cum era și firesc, la nerealizarea vitezei zilnice de treier. Numai așa se explică de ce în perioada de la 22 la 29 iulie viteza zilnică de treier a fost numai de 601 ha. față de 1.058 de ha cît era stabilit să se realizeze în această perioadă.

In vederea grăbirii treierișului, organele agricole și de stat din raionul Berești au datoria să mobilizeze toate forțele existente: mașini, atelaje și oameni în așa fel ca în scurt timp treierișul să fie terminat.

Paralel cu treierișul o atenție deosebită trebuie dată intensificării arăturilor adînci de vară — și ele rămase în urmă — cît și însămînțării plantelor de nutreț în miriște.

B. TRAIAN

In G. A. S.-urile din regiunea Constanța

Arăturile se desfășoară în pas de melc

Indată după terminarea recoltărilor, unele gospodării au mobilizat toate forțele la strîngerea paielor în vederea efectuării arăturilor adînci de vară. La G.A.S. „Dr. Russel" din raionul Tulcea, bunăoară s-au eliberat de paie mai mult de 1.200 de ha. și au fost efectuate arături adînci de vară pe aproape 600 de ha. Rezultate bune la strîngerea paielor de pe cîmp și la efectuarea arăturilor adînci de vară au obținut pînă acum și gospodăriile agricole de stat „Dr. Alexandrov", Jegălia, Fetești și Pietroiu.

Care sînt măsurile luate de către consiliile acestor G.A.S. în vederea bunei desfășurări a arăturilor? Mai întîi trebuie să spunem că chiar înainte de terminarea recoltatului a existat preocupare pentru eliberarea terenurilor de paie în vederea efectuării arăturilor. La G.A.S. „Dr. Alexandrov", „Dr. Russel" etc. tractoarele erau folosite la balotatul paielor dimineața pînă la intrarea combinelor în lan. Pe măsura ce terenul era eliberat, alte tractoare lucrau la arat.

Cu toate acestea însă realizările la efectuarea arăturilor pe întregul Trust Gostat sînt pînă în prezent foarte mici. Și aceasta, pentru că în unele gospodării se observă o acalmie care duce la menținerea unui ritm lent la efectuarea arăturilor. Să luăm, de pildă, gospodăria agricolă de stat din Bărăgan, raionul Fetești. Ea a terminat recoltatul cam odată cu gospodăriile din Fetești, Jegălia și Pietroiu. Dar dacă la acestea din urmă s-au început imediat arăturile, consiliul G.A.S. Bărăgan (director ing. Ionescu Romon) a considerat că este bine să ia cîteva zile de... răgaz. Acest „răgaz", se prelungește însă. Spunem aceasta deoarece la data de 28 iulie, gospodăria realizase doar... 84 de ha. de arături, deși paiele erau strînse pe aproape 300 ha. (puțin totuși). Dacă ținem seama de faptul că G.A.S. Bărăganu a obținut în acest an o producție medie mai mare cu 200 de kg. la ha. decît cea planificată, datorită arăturilor adînci de vară, vina pentru ritmul încet cu care se desfășoară acum arăturile este și mai mare. Situații asemănătoare sînt și la gospodăriile agricole de stat Mircea Vodă (director ing. Didona Cirlan) și Negru Vodă (director ing. Ion Mănescu), care au executat pînă la aceeași dată numai cîte 30 de ha. de arături adînci de vară.

Ritmul neîngăduit de încet în care se desfășoară executarea arăturilor adînci de vară în majoritatea gospodăriilor de stat din regiunea Constanța se datorește în primul rînd nefolosirii cu întreaga lor capacitate de lucru a tractoarelor. Astfel, în zilele de 25, 26 și 27 iulie, pe întregul Trust nu s-au efectuat arături adînci decît pe o suprafață de 3.168 de ha., ceea ce reprezintă circa 50 la sută din planul pe o zi stabilit în funcție de mijloacele de lucru existente.

Așa stînd lucrurile socotim că este necesar ca Trustul regional Gostat, (director tov. ing. Șerbu Dan, ing. șef tov. Nedelcu Dumitru) să analizeze ritmul slab în care se execută arăturile și să ia măsurile imediate pentru urgentarea arăturilor.

N. CONSTANTIN

Insilozează nutrețuri

De curînd muncitorii și tehnicienii secției „Octombrie Roșu" de la stațiunea experimentală zootehnică Palas din regiunea Constanța, au început acțiunea de însilozare a furajelor. Pînă zilele trecute, la această unitate fuseseră recoltate pentru a fi însilozate circa 30 de ha de porumb în amestec cu mazăre, soia, floarea-soarelui și alte plante.

La însilozatul porumbului

In dimineața aceea curtea gospodăriei de stat Mavrodin, raionul Alexandria, era mai însuflețită ca de obicei. Trebuia să se înceapă o nouă și importantă lucrare și totul trebuia să meargă strună. Lîngă grajduri era un dute-vino continuu de oameni, grăbiți să sfîrșească la timp pregătirile, iar la atelierul mecanic tractoristul Alexandru Gîgiu făcea ultimele încercări la agregatul format dintr-o combină de recoltat și tocat porumb și o remorcă.

In scurt timp totul fu gata. Tractoristul cu UTOS-ul lui o luă încet din loc, conducînd cu multă grijă, mai ales pe podul de peste rîul din apropiere, spre a nu lovi combina. Ocolind livada sosi la marginea lanului de porumb. Un mic viraj și tractorul înainta acum cu o roată prin lan. Lamele combinei scrîșneau tăind și tocînd, răspîndind în aer un miros proaspăt și dulceag de verdeață strivită. Prin gura combinei țîșnea masa verde de porumb revărsîndu-se în remorcă.

La început lucrul nu mergea după dorința muncitorilor. Ba o mică defecțiune la combină, ba tractoristul lua brazda prea mare și se îneca mașina și lucrul stagna. Și mă rog cum nu s-ar fi înecat combina, cînd lanul de porumb aducea cu o pădure? Insămînțat la timp, într-un teren bine pregătit, prășit de 3 ori, porumbul s-a dezvoltat așa de mult încît cocenii par mai curînd niște pomi tineri. Strujean lîngă strujean, groși cît mîna și înalți de 3—4 m., cu frunza lată și plină, acest lan-pădure — ce se întinde în acest loc pe 30 de ha — promite o recoltă de 40.000—45.000 de kg de masă verde la ha.

Intr-un asemenea lan de porumb, nu-i ușor să lucrezi. După o mică chibzuială, însă, tractoristul i-a venit de hac. A luat brazda mai mică și treaba a mers ca pe roate. Cîteva ture și prima remorcă s-a umplut. După ea alta și alta. Doi tractoriști abia mai prididеau cu transportul. La silozuri, descărcatul porumbului tocat și însilozarea propriu zisă s-au desfășurat ca la carte.

Luîndu-se la întrecere cu combina, zeci de muncitori recoltau în cealaltă parte a lanului. In urma lor grămezile de porumb erau încărcate în remorci și transportate lîngă gropi unde două tocători acționate mecanic tăiau de zor firele de porumb.

Experiența anilor trecuți le-a arătat celor de la gospodăria de stat Mavrodin că un siloz de bună calitate se obține numai atunci cînd se respectă anumite reguli. Iată de ce brigadierul Florea Stoica urmărește cu strășnicie ca Radu Dimineață, Ion Mușat, Savu St. Mușat și alții să împrăștie masa verde de porumb uniform în gropi și s-o preseze bine pentru a nu lăsa goluri de aer.

Munca de însilozare a porumbului se desfășoară aici cu tot mai multă intensitate. Pînă acum s-au însilozat peste 200 de tone.

Recolta bună va da gospodăriei posibilitatea să însilozeze mai mult decît cele 2730 de tone planificate.

Insilozînd în acest an cu 1.700 de tone mai mult ca anul trecut îngrijitorii gospodăriei de stat Mavrodin vor putea hrăni animalele mai bine și cu furaj mai mult și bun, ceea ce le va aduce o producție mai mare și mai ieftină de lapte în anul viitor.

C. VASIA

Recoltatul și tocatul porumbului cu combina la G.A.S. Mavrodin.

Recoltează sfecla de zahăr

In cursul săptămînii trecute, în regiunile București, Ploești și Galați a început recoltatul sfeclei de zahăr.

Față de planul de recoltat pentru perioada respectivă, în regiunea București s-a recoltat 45 la sută din sarcina prevăzută, în regiunea Ploești circa 5 la sută, iar în regiunea Galați 9 la sută.

Livrează piersici

Gospodăria agricolă de stat Bordușani, raionul Fetești, are la secția Făcăeni o livadă irigată de piersici în suprafață de 40 hectare; 20 ha. sînt pe rod în al treilea an. In întreaga livadă s-au aplicat la timp toate lucrările de întreținere recomandate de regulile agrotehnice (încorporatul îngrășămintelor, stropitul contra dăunătorilor etc.).

O parte din livadă e plantată cu piersici văratici. De curînd a început recoltatul și livrarea fructelor. Pînă în prezent au fost livrate 40.000 de kg. de piersici.

Pentru fructele livrate gospodăria a și încasat suma de 120.000 de lei.

F. CONSTANTIN
corespondent

Zile de vară în gospodăriile colective

Intr-o zi de iulie, pe cînd colectiviștii din comuna Coradinești, regiunea Galați, strîngeau recolta de aur de pe ogoarele lor înfrățite, o fată oacheșă, cu fața îmbujorată de arșița soarelui cînta: „Cine-i harnic și muncește, are tot ce vrea". Cîntecul exprimă pe drept cuvînt cît de spornică este munca în gospodăria colectivă. In acest an, colectiviștii de aici au cules în medie 2.000 kg grîu la hectar, iar recolta de porumb va fi de circa 3.000 kg. boabe la hectar.

Scrisorile sosite la redacția noastră ne vestesc și ele despre hărnicia și bucuria colectiviștilor care lucrează intens pentru a strînge rodul bogat al muncii unite.

INTR-O TINARA GOSPODARIE COLECTIVA

Nu a trecut decît un an de cînd în comuna Costești, raionul Vaslui, a luat ființă o gospodărie colectivă. Urmînd pilda gospodăriilor fruntașe din raion, colectiviștii de aici au făcut progrese încă de la început. Cine vizitează acum gospodăria poate observa cît de bine este organizată munca și cum colectiviștii, asemenea unui roi de albine, lucrează din zori și pînă în noapte pentru a executa toate lucrările la timp și în bune condițiuni, pentru a strînge roadele bogate. Anul acesta de pe cele 216 ha însămînțate cu grîu, colectiviștii din Costești au scos cîte 2.160 kg grîu la hectar. Este prima recoltă de cînd și-au unit ogoarele, este deci prima lor bucurie de pe urma muncii în comun. Tot prin muncă unită și folosind la maxim resursele locale, ei și-au construit o magazie pentru cereale cu o capacitate de 60 vagoane, 2 grajduri a cîte 100 vite mari fiecare, 2 pătule pentru porumb, atelier de lemnărie și fierărie, două saivane pentru 100 de oi, iar în prezent grăbesc construirea unei maternități pentru scroafe. Deși în primul an, pe terenurile altădată neproductive ei au plantat în primăvară 8 ha cu viță nobilă și 5 ha cu pomi fructiferi.

Ascultînd îndemnurile specialiștilor și a tovarășilor de la raionul de partid și de la secția agricolă raională, ei dau atenția cuvenită creării unui sector zootehnic. Astfel, gospodăria are în prezent 626 oi și 40 vaci cu lapte, 48 porci din care 30 sînt puși la îngrășat. Ca oamenii pricepuți, ei se îngrijesc și de asigurarea bazei furajere. In afară de porumb pentru siloz care va fi însilozat în faza lapte ceară, ei au și însilozat pînă acum 60 de tone de diferite ierburi.

TEMEI RECOLTEI VIITOARE

Membrii gospodăriei colective „Dezrobirea" din comuna Ștefan cel Mare, raionul Corabia, ne anunță corespondentul Dumitru Cumpănașu, au terminat în întregime campania de recoltat și treieriș. Acum, recolta de pe cele 28 de ha orz, 16 ha secară, 13 ha ovăz, 5 ha borceag, 12 ha mazăre și 261 ha grîu a fost înmagazinată.

Convinși că producția de 2.050 kg grîu la ha obținută în acest an se datorește și faptului că s-au folosit semințe de soi și s-au îngrășat bine terenurile, colectiviștii de aici au pregătit cantitatea de 20.000 kg grîu și 5.000 kg orz pentru sămînță. De asemenea au efectuat arături de vară pe o suprafață de 115 ha și s-au transportat și încorporat pînă acum 530 de tone de gunoi de grajd.

CONSTRUCȚII IEFTINE, FURAJ CIT MAI MULT

Membrii gospodăriei colective din comuna Zgribești, raionul Lugoj, au hotărît să folosească materiale din resurse locale pentru construirea de adăposturi pentru animale.

Astfel ei au construit un grajd pentru 100 vite mari, care în afară de țiglă, nu i-a costat alți bani. Pentru la toamnă colectiviștii au planificat să mai construiască un grajd pentru 100 de vaci și o magazie. In acest scop ei lucrează de zor la confecționarea celor 100.000 bucăți de cărămidă. Pentru sporirea producției de lapte și carne, colectiviștii au însămînțat 40 de ha cu porumb pentru siloz și 80 ha cu trifoi.

ION GHEORGHIU

Noi ogoare unite

LA TREAPTA SUPERIOARĂ

Panoul așezat la intrarea în curtea sfatului popular al comunei 30 Decembrie, raionul Vidra, regiunea București, atrage privirea cu scrierea subliniată: „Urmați exemplul celor care s-au înscris în gospodăria colectivă!" Și, mai jos urmează, scris frumos, numele întovărășiților care sînt de acum membri ai gospodăriei colective din această comună. Iată cîteva: Dumitru Sima Rață s-a înscris cu 3 hectare, Dumitru V. Păun cu 5 ha, Ion P. Sima cu 5,50 hectare și în fine cel de-al 8-lea de pe panou, Fane Lăptaru cu 3 hectare.

— Dar nu numai aceștia s-au înscris de curînd în gospodăria colectivă, ține să mai informeze tov. Zamfir Tilă, președintele sfatului popular comunal. In total avem 451 noi membri; toți au trecut din întovărășirea „Unirea", la gospodăria colectivă, — la treapta superioară.

★

Că s-au trecut atît de mulți întovărășiți la gospodăria colectivă într-un timp atît de scurt (gospodăria colectivă de aici a luat ființă la 23 August 1959) este un fapt care nu poate să mire pe nimeni. Iar explicația este una singură: oamenii au văzut că munca în gospodărie este mai rodnică decît în întovărășire. Acest lucru l-a văzut și Matei Buturugeanu care s-a înscris cu 4,37 hectare, și Sandu Ion care a adus în gospodărie 4,70 hectare și toți cei care au devenit de curînd colectiviști. Ce anume au văzut întovărășiții la gospodăria colectivă? In primul rînd, felul cum este organizată munca; în al doilea rînd, în timp ce ei, întovărășiții, au obținut acum 1.400—1.600 kg grîu la hectar, în gospodăria colectivă s-a obținut 2.500—3.000 kg grîu la hectar. Mai mult: gospodăria a obținut de pe 2,50 hectare cultivate cu varză timpurie 58.000 kg, iar roșiile au dat peste 18.000 kg la hectar. Pînă la 1 iulie, venitul realizat de gospodărie din valorificarea primelor zarzavaturi și a căpșunelor de pe cele 13 hectare, se ridică la 158.000 lei. Deși în primul an de muncă, (numai cu 106 hectare, teren arabil și grădinărie) totuși gospodăria colectivă „30 Decembrie" din comuna cu același nume a dat membrilor ei trei avansuri în bani, adică în total cîte 16 lei la fiecare zi-muncă. Iată unul dintre mulții colectiviști harnici: Simila Tănase. El a primit drept avans 2.400 de lei.

Oamenii din afara gospodăriei — întovărășiții — au văzut cu ochii lor toate acestea; au avut interesul să vadă și ce nu le era lămurit a devenit clar ca lumina zilei. Dar ei n-au rămas să gîndească numai la ce realizează acum gospodăria colectivă. Cînd au făcut pasul în rîndurile colectiviștilor s-au gîndit la viitor: „Ce grădină minunată vom putea face cînd tot pămîntul va fi un singur trup, și ce crescătorie de păsări vom putea închega acolo la balta gospodăriei...!".

— N-a fost nevoie să mai mergem în vizită la vreo gospodărie colectivă, ca să se convingă și întovărășiții din comuna noastră că în gospodărie este mai bine decît în întovărășire; n-a fost nevoie fiindcă ei au văzut cum merge treaba și cum poate să meargă și mai bine, aici, la gospodăria colectivă din comuna noastră, spunea președintele sfatului popular comunal.

Așadar, faptele au luminat mintea oamenilor. Ele au convins pe cei 451 întovărășiți din comuna 30 Decembrie, raionul Vidra, să treacă la „treapta superioară", la gospodăria colectivă.

RADU SANDU

Pe șantierul de îmbunătățiri funciare

In curînd noi suprafețe vor fi irigate. Tineri și vîrstnici veniți la munca patriotică participă cu însuflețire la lucrările de irigare care se fac pe șantierul de îmbunătățiri funciare dela Otopeni, regiunea București. Aici va fi executat un canal de irigare lung de 26 km.

Foto: D. CONSTANTINESCU

ZIUA MARINEI R. P. R.

Poporul nostru muncitor, militarii forţelor armate, sărbătoresc la 7 august Ziua Marinei R.P.R.

Sărbătoarea marinarilor are loc, anul acesta, în condiţiile puternicului avînt în muncă al întregului popor determinat de Congresul al III-lea al P.M.R., eveniment de o însemnătate deosebită în istoria partidului şi a poporului nostru muncitor.

Congresul a făcut bilanţul unei perioade de mari realizări în decursul căreia socialismul a învins în patria noastră. Aceasta constituie o măreaţă victorie a clasei muncitoare, a ţărănimii şi intelectualităţii care au urmat cu încredere drumul arătat de partid.

Industria noastră socialistă realizează astăzi în numai 11 săptămîni întreaga producţie a anului 1938. Planul de electrificare pe 10 ani a fost îndeplinit înainte de termen.

Sarcina trasată de Congresul al III-lea al partidului ca în agricultură sectorul socialist să devină preponderent ca suprafaţă şi ca producţie-marfă a fost îndeplinit cu succes. In ţara noastră — ca urmare a lichidării chiaburimii — ultima clasă exploatatoare — s-a pus capăt pentru totdeauna exploatării omului de către om.

In rîndul marilor realizări dobîndite de poporul muncitor, sub conducerea înţeleaptă a partidului, se înscrie şi dezvoltarea Marinei R.P.R.

O puternică dezvoltare a cunoscut marina comercială, maritimă şi fluvială. Pe calea mărilor, ţara noastră întreţine legături comerciale cu numeroase ţări din Europa, Asia şi Africa. Sub pavilionul R.P.R. navele romîneşti navigă cu regularitate la Odessa, Beirut, Alexandria, Anvers, Calcuta, Rangoon etc.

Dezvoltarea flotei nosatre comerciale este strîns legată de succesele obţinute de ţara noastră în construcţia de nave, rod al noilor realizări în industria noastră socialistă.

Nave noi, moderne, de diferite tipuri şi destinaţii de 1.000—4.500 tone au fost lansate din şantierele din Constanţa, Turnu Severin, Olteniţa, şi Galaţi.

In frunte cu comuniştii, marinarii au îndeplinit şi depăşit planul de transporturi şi au realizat mari economii. Muncitorii din porturile şi şantierele înzestrate cu maşni-unelte moderne, de înaltă productivitate, nu mai cunosc de mult munca istovitoare pe care o depuneau în timpul regimului burghezo-moşieresc

Consfinţind victoria socialismului în ţara noastră, Congresul al III-lea al P.M.R. a dezbătut Directivele cu privire la planul de 6 ani şi schiţa programului economic pe 15 ani, deschizînd o nouă şi glorioasă etapă în dezvoltarea economică şi socială a ţării noastre.

In planul de 6 ani, importante sarcini sînt prevăzute pentru dezvoltarea transporturilor. Va creşte traficul maritim al flotei R.P.R. de aproximativ 7,5 ori faţă de 1959. Flota va fi înzestrată cu 12 nave de 4.500 de tone şi 8 vase de 10.000—12.000 de tone şi altele.

Se vor da în folosinţă noi şlepuri şi remorchere, vase fluviale de pasageri etc.

Muncitorii, tehnicienii şi inginerii din porturi şi din şantierele navale sînt animaţi de dorinţa fierbinte ca prin contribuţia muncii lor să participe activ la înfăptuirea măreţelor sarcini trasate de Congres.

Un nou şi puternic imbold în activitatea lor ca şi în munca întregului popor îl constituie recentele Hotărîri ale C.C. al P.M.R şi Consiliului de Miniştri al R.P.R cu privire la pregătirea şi promovarea cadrelor ştiinţifice, economice şi de cercetare ştiinţifică, precum şi la îmbunătăţirea salarizării lor şi cu privire la reducerea preţului de vînzare cu amănuntul la peste 1.100 sortimente de bunuri de consum.

Mergînd pe drumul victoriei depline a socialismului poporul nostru, sub conducerea partidului, aduce în acelaşi timp o contribuţie de seamă la cauza apărării păcii — problema fundamentală a zilelor noastre.

Prin acţiunile lor agresive, prin accentuarea cursei înarmărilor şi menţinerea de baze pe teritorii străine cercurile imperialiste pun în pericol pacea lumii întregi

De aceea în Raportul prezentat la cel de-al III-lea Congres al P.M.R. se subliniază cu tărie necesitatea de a se păstra mereu trează vigilenţa poporului, acordînd cea mai mare grijă Forţelor Armate ale R.P.R., pregătirii lor militare şi politice şi înzestrării lor cu tot ce le este necesar pentru ca, alături de forţele armate ale celorlalte state participante la Tratatul de la Varşovia, să-şi poată îndeplini cu cinste misiunea încredinţată — apărarea independenţei patriei şi a cuceririlor revoluţionare ale oamenilor muncii.

Forţelor Maritime Militare ale R.P.R., forţe componente ale armatei noastre populare, le revine nobila misiune de a contribui la apărarea graniţelor pe apă ale patriei. Pentru a fi în măsură să-şi îndeplinească cu cinste această importantă misiune, marina militară este înzestrată cu nave moderne, cu armament şi tehnica de luptă eficace.

Mîndri de misiunea nobilă ce li s-a încredinţat în sistemul de apărare a ţării, marinarii militari mobilizaţi de organizaţiile de partid şi cele de U.T.M., dau dovadă prin activitatea lor de perfecţionarea continuă a măiestriei marinăreşti de o înaltă conştiinţă cetăţenească şi de ostaş.

In activitatea lor îi însufleţesc tradiţiile revoluţionare şi de luptă patriotică ale marinarilor romîni înscrise în trecutul de luptă pentru libertate socială a poporului romîn.

O călăuză experimentată în munca marinarilor noştri pentru ridicarea măiestriei marinăreşti o constituie bogata experienţă a Flotei Maritime Militare Sovietice. Din exemplul marinarilor sovietici, marinarii romîni învaţă arta organizării şi conducerii luptei moderne, metodele înaintate de instruire şi educare.

Pătrunşi de un adînc devotament faţă de partid, guvern şi popor, însufleţiţi de Documentele celui de-al III-lea Congres al partidului, marinarii militari se instruiesc cu perseverenţă, întăresc ordinea şi disciplina militară, învaţă să folosească cu maximum de eficacitate tehnica de luptă de la bordul navelor.

Numeroşi sînt marinarii militari care au obţinut decoraţii şi distincţii înalte pentru activitate rodnică. Comitetul Central U.T.M. decerne an de an, celei mai bune organizaţii de bază U.T.M. de pe nave, „Steagul Roşu" şi diplome de onoare ale C.C. al U.T.M. pentru marinarii evidenţiaţi.

Intîmpinînd Ziua Marinei R.P.R., marinarii din flota comercială şi marinarii militari sînt hotărîţi să închine şi pe mai departe întreaga lor activitate poporului muncitor şi partidului sub a cărui flamură merg mereu înainte.

Răspundem cititorilor

TOADER DINU, colectivist din comuna Plopu, raionul Filimon Sîrbu, a muncit între anii 1924 — 1944 la diferite societăţi petrolifere, dar nu posedă acte de vechime. El întreabă ce mijloc are pentru dovedirea vechimii în muncă.

RASPUNS: Pe lîngă sfatul popular raional a fost înfiinţată o comisie însărcinată cu rezolvarea cazurilor de felul celui pe care-l aveţi dvs. Aducînd în faţa acestei comisii cel puţin 2 martori care au lucrat împreună cu dvs. în perioada pentru care solicitaţi vechimea în muncă, comisia vă va elibera, pe baza mărturiilor acestora, dovada necesară.

TANASE CONSTANŢA a absolvit şcoala profesională agricolă şi întreabă dacă poate urma o şcoală tehnică agricolă sau şcoală medie de cultură generală.

RASPUNS: Dacă aţi absolvit şcoala profesională agricolă puteţi urma, avînd recomandarea instituţiei unde lucraţi, a organizaţiei de partid şi sindicale, o şcoală tehnică agricolă — curs seral sau fără frecvenţă. Pentru a urma şcoala medie de cultură generală — curs seral sau fără frecvenţă — trebuie să vă prezentaţi mai întîi la o probă de verificare a cunoştinţelor de limba romînă şi matematică.

IOAN D. PREDA — ajutor de contabil la G.A.C. Gheorghe Doja, din comuna Bălăceşti, raionul Bereşti, regiunea Galaţi, întreabă cum se calculează zilele-muncă pentru şefii de echipă din cadrul brigăzilor de cîmp.

RASPUNS: Retribuirea şefilor de echipă, a brigadierilor cît şi a tuturor celorlalţi colectivişti este stabilită de organele de conducere ale gospodăriilor colective, adică de adunările generale. Organele de stat au venit în ajutorul adunărilor generale elaborînd recomandări care, în fapt, reprezintă experienţa celor mai bune gospodării colective din ţară.

In zilele următoare apariţiei Hotărîrii privind reducerea de preţuri numărul cumpărătorilor a crescut şi la magazinul universal din comuna Cărăneşti, raionul Slobozia.

Foto: MIRCEA LASTNIC

Din cei din urmă, cei dintîi

Puterea colectivului

— Hei tovarăşe Roşu, ai adus foaia volantă pe ultima decadă?

— Am adus-o.

— Da' ce s-a întîmplat de eşti aşa de „fiert"? Nu care cumva scrie ceva rău în ea de brigada noastră?

— Ia-o, citeşte-o, şi-oi vedea şi tu ce scrie despre noi.

★

Schimbul acesta de cuvinte s-a petrecut pe la începutul campaniei agricole din primăvara anului acesta între Vasile Roşu, şeful brigăzii a întîia de tractoare de la S.M.T. Adjud şi tractoristul Gheorghe Duţă. Cînd tractoristul l-a întrebat pe Roşu de foaia volantă, şeful de brigadă tocmai sosise de la staţiune, unde fusese plecat pentru aprovizionarea brigăzii cu piese de schimb. Aci, pare-se, că Roşu primise „o săpuneală" zdravănă de la conducerea staţiunii, pentru faptul că în primele decade ale campaniei de primăvară, brigada condusă de el se afla cam pe la urmă cu arăturile şi însămînţările.

— Eu nu ştiu, tovarăşe Roşu, îi spusese directorul S.M.T.-ului, ce să mai cred despre dumneata şi în general despre întreaga brigadă. Poftim, sîntem în plină campanie şi brigada I-a tot pe la urmă se află. Lucrările pe care le execută tractoriştii dumitale la întovărăşirea din Orbeni nu prea sînt de calitate. Citeşte scrisoarea asta, îi mai spuse directorul, şi îi vedea ce spun întovărăşiţii din Orbeni.

Lui Roşu îi venea „să intre în pămînt" de ruşine. Fulgerător, îşi aminti în acel moment de şedinţa ţinută pe staţiune înainte de a pleca în campanie. Atunci el şi-a luat angajamentul ca din prima şi pînă în ultima zi de campanie brigada I-a să fie fruntaşă, să nu dezmintă încrederea pe care şi-a cîştigat-o în anul 1959 cînd s-a situat în fruntea celorlalte brigăzi.

„Iată însă că acuma lucrurile se prezintă tocmai pe dos", îşi mai spuse Roşu pentru sine. Luă apoi scrisoarea pe care i-o întinsese directorul şi în care scria că la întovărăşirea din Orbeni tractoristul Corvin Ardeleanu, mai mult stă decît lucrează şi că atunci cînd totuşi se întîmplă să execute arături sau însămînţări, acestea nu sînt de cea mai bună calitate...

— Ei ce părere ai tovarăşe Roşu, îl întrebă la o vreme directorul. Iţi place că S.M.T.-ul nostru primeşte astfel de reclamaţii? Spune atunci ce facem cu obligaţiile pe care le avem noi mecanizatorii faţă de contractanţi? Mai pot avea întovărăşiţii încredere în noi dacă le facem lucrări de mîntuială? Hai, spune te rog.

De ruşine Roşu spuse cu emoţie în glas, doar atît:

— Asemenea lucruri, tovarăşe director n-o să se mai întîmple nici o dată în brigada noastră.

Directorul îl bătu prieteneşte cu mîna pe umăr şi la plecare îi mai zise:

— Aveţi mai multă grijă de Ardeleanu, poate-l faceţi să fie şi el fruntaş, să nu vă mai facă brigada de rîsul staţiunii...

Pe drum de la staţiune la brigadă, Roşu s-a gîndit tot timpul la vorbele directorului: „Lucrări de mîntuială, ce încredere mai pot avea întovărăşiţii în S.M.T. Care sînt obligaţiile mecanizatorilor faţă de contractanţi? Ardeleanu să nu vă mai facă brigada de ruşine...".

„Măcar de nu mai luam foaia volantă cu mine să mai afle şi brigada cum „stăm" cu planul în această decadă. Nici n-am să le-o arăt. Ah, şi Ardeleanu ăsta. Oare cînd o avea de gînd să se pună serios pe treabă?

Dar conştiinţa lui de utemist nu l-a lăsat să nu le aducă la cunoştinţă şi „băieţilor" din brigadă ce s-a întîmplat la centru.

★

— Ai citit „foaia" Duţule?

— Da.

— Şi ce zici de situaţia în care se găseşte brigada noastră şi în decada asta?

— Nu stăm tocmai bine. Iar ne-au luat-o înainte celelalte brigăzi.

— Aşa nu mai merge. Eu zic că în seara asta să ţinem o consfătuire de producţie şi să vorbim cît se poate de serios cu Ardeleanu. Ai văzut graficul brigăzii? Numai el ţine brigada pe loc, mai spuse Roşu.

In seara aceea, toţi tractoriştii dintr-a-ntîia s-au adunat la „statul major" al brigăzii. La ordinea de zi un singur punct: „Brigada întîia să nu mai fie codaşă". Primul care a luat cuvîntul a fost Roşu. Le-a povestit în cîteva cuvinte şi tractoriştilor despre critica făcută la staţiune, apoi le-a citit şi articolul critic din „foaia volantă".

— Bine se spune. Cele scrise în foaia volantă sînt întemeiate, spuse în concluzie Roşu. Uite a trecut atîta vreme de cînd s-a început campania de primăvară şi brigada noastră nu se poate lăuda. Şi toate astea din cauza lui Ardeleanu. El e singurul tractorist dintr-a-ntîia care a făcut doar 1—2 hantri pe decadă.

— UTOS am şi eu, şi Duţă şi Ardeleanu şi toţi ceilalţi. De ce Ardeleanu face pe decadă numai unu sau doi hantri asta nu pot să înţeleg, zise la rîndul lui Cercel.

— De ce? Să spun eu, luă cuvîntul Duţă. Pentru că atunci cînd „ţie- lumea mai dragă" tractorul lui Ardeleanu se opreşte în brazdă. Aceasta şi fiindcă pe Ardeleanu foarte rar îl vezi seara, după terminarea lucrului, să-şi îngrijească şi alimenteze cum trebuie UTOS-ul...

— Ba uneori tovarăşului Ardeleanu îi mai place să plece de la brigadă. Şi o face atunci cînd zorul e mai mare, mai spuse un alt tractorist.

— Să fie dat să lucreze împreună cu Duţă, pe tarlalele întovărăşiţilor din Parava, a spus altul.

Nu i-a fost uşor lui Ardeleanu să audă tot ce-a spus despre el fiecare mecanizator în parte. In seara aceea l-au trecut multe năduşeli. Şi cu toate astea n-a luat în nume de rău cele spuse de tovarăşii lui de muncă. Ba mai mult, s-a ridicat de la locul lui şi în cuvinte scurte, şi-a recunoscut lipsurile şi le-a mulţumit pentru ajutorul ce i l-au dat.

— Duţă, Cercel şi voi toţi ceilalţi, pregătiţi-vă de acum să vă „ţineţi" de mine, le zise Ardeleanu.

— Ai mai spus-o tu şi alte ori şi..., aruncă unul o glumă.

— Acum îi altceva, i-o întoarse Ardeleanu.

Au trecut doar puţine zile de la ţinerea acestei consfătuiri şi Ardeleanu, aşa cum s-a angajat faţă de tovarăşii lui de muncă, s-a ţinut de cuvînt. Decadă de decadă, foaia volantă nu mai vorbea de-acum de codaşul ci de fruntaşul Ardeleanu, care îngrijea bine tractorul şi îşi depăşea cu regularitate planul. Aşa a ajuns Ardeleanu ca la sfîrşitul campaniei de primăvară să fie trecut la panoul de onoare cu 160 de hantri executaţi în loc de 145 planificaţi. Fruntaşă a fost şi brigada I-a care a depăşit cu aproape 200 de hantri planul pe campania de primăvară, iar lucrările executate au fost de cea mai bună calitate.

— Şi acum în campania de vară cum „stă" Ardeleanu cu planul? l-am întrebat pe tovarăşul Toma, preşedintele comitetului sindicatului.

— E fruntaş şi la treieriş şi la arături adînci de vară. I-a prins bine ajutorul pe care l-au dat tovarăşii lui din brigadă...

GH. BACIU

„Spic cu spic patriei snop"

Aceasta este lozinca care îi însufleţeşte tot mai mult pe utemiştii şi pionierii de la şcoala de 7 ani din comuna Severineşti, raionul Tr. Severin la strîngerea spicelor din mirişti. Astfel, mobilizaţi de organizaţia U.T.M., utemiştii şi pionierii din această comună, în frunte cu preşedinta unităţii de pionieri, Mutu Constanţa, îndrumaţi de învăţătorii şi profesorii Ion N. Adam, Oană Petre, Brînas Nicolae şi alţii, au strîns în trei zile de pe miriştile unităţilor agricole socialist-cooperatiste, cantitatea de 150 kg. de grîu boabe din spicele căzute.

Pionieri ca Popescu Ioana, Petcu Viorica şi alţii au participat cu drag la această acţiune. Şi elevii de la şcoala de 4 ani din satul Ercea-Poiana, aceeaşi comună, au strîns circa 100 kg. boabe de grîu din spicele adunate.

GH. BORONTEA
corespondent

Munca rodnică a elevilor

In una din zilele trecute, în cadrul taberei de elevi ce funcţionează pe lîngă şcoala elementară de 7 ani din comuna Alioş, raionul Lipova pionierii şi şcolarii conduşi de cadrele didactice au ieşit pe miriştea gospodăriei agricole colective unde au cules spice de grîu. După culesul spicelor cei 24 de elevi au dublat pe ţăranii colectivişti care lucrau la treieratul grîului. Sub atenta supraveghere a muncitorilor, elevii şi pionierii şi-au treierat spicele culese, obţinînd cantitatea de 51 kg. grîu boabe.

După terminarea muncii, echipa artistică a şcolii a prezentat la arie un program artistic, compus din cîntece, recitări, solo voce şi dansuri.

Programul prezentat a plăcut foarte mult colectiviştilor.

FRANCISC WILD
corespondent

Cursurile de calificare — mijloc de difuzare în producţie a rezultatelor ştiinţifice

Directivele Congresului al III-lea al P.M.R., au trasat ca o sarcină principală dezvoltarea pe o scară cît mai largă a sectorului horti-viticol din ţara noastră. Astfel, se prevede ca pînă în anul 1975 suprafaţa viilor să ajungă la 450.000 de ha. şi a livezilor la 550.000 ha., realizîndu-se o producţie totală de 3—3,5 milioane tone struguri şi 3,5—4 milioane tone de fructe.

Dealurile însorite ale Moldovei, care în trecut erau lăsate în părăsire, fiind folosite ca păşuni degradate sau erau supuse fenomenului de eroziune a solului, sînt astăzi, în zilele regimului nostru de democraţie populară, cultivate cu vie şi pomi fructiferi, devin pe zi ce trece mai bine valorificate şi mai înfloritoare. Pentru a realiza în practică hotărîrile partidului nostru în acest sector al economiei naţionale, este necesar să se depună o muncă intensă în răspîndirea cunoştinţelor tehnice cele mai avansate în masa muncitorilor şi tehnicienilor care contribuie la ridicarea producţiei viti-pomicole.

Ca urmare a iniţiativei organelor de partid şi de stat din regiunea Iaşi, de a extinde suprafeţele cultivate cu pomi şi vii pe terenurile favorabile acestor culturi şi improprii culturilor cerealiere, ridicarea nivelului tehnic al celor ce lucrează în acest sector se impune ca o necesitate de primă urgenţă. In acest scop, staţiunea experimentală horti-viticolă Copou-Iaşi, pe lîngă alte forme de difuzare în producţie a rezultatelor ştiinţifice, cum ar fi punctele de sprijin, loturile demonstrative, înfiinţarea de staţiuni de avertizare contra bolilor şi dăunătorilor etc. organizează în fiecare an cursuri de calificare cu participarea brigadierilor viticoli şi pomicoli din gospodăriile agricole de stat şi gospodăriile agricole colective. Astfel, în cursul acestui an ca şi în anii trecuţi, staţiunea a organizat un curs de calificare şi împrospătare a cunoştinţelor în domeniul horti-viticol. Pentru ca rezultatele să fie îndrumate cu succes s-au luat toate măsurile organizatorice: s-a întocmit o programă analitică ce prevede ca orele teoretice să se îmbine cu cele practice, în aşa fel încît toate problemele tratate să fie bine lămurite. Programul întocmit de staţiune a cuprins în cea mai mare parte problemele sugerate de conducerile unităţilor G.A.C. şi G.A.S. şi a fost axat pe cele mai noi metode ştiinţifice, cerute de sectorul de producţie viti-pomicol din regiune.

Printre problemele mai importante ce s-au predat la acest curs de calificare, enumerăm: producerea materialului săditor viticol (recoltarea şi păstrarea materialului, altoirea şi forţarea şi toate lucrările agrotehnice ce se aplică în acest scop); înfiinţarea plantaţiilor de vii roditoare şi de portaltoi şi îngrijirile ce li se aplică în primii ani de la plantare; înfiinţarea de plantaţii viticole şi pomicole pe terase şi metodele ce se aplică pentru combaterea eroziunii solului. De asemenea: probleme privitoare la combaterea bolilor şi dăunătorilor, probleme legate de producerea de vinuri tip în cantităţi mari şi de buna calitate.

Cursanţii au putut să mai asculte lecţii de meteorologie, arătîndu-li-se cu acest prilej o serie de aparate şi modul de prevedere a timpului, lucru atît de necesar în agricultură.

Lecţiile practice ţinute pe cîmpurile experimentale ale staţiunii, au desăvîrşit cunoştinţele predate în orele de curs. Ca un rezultat al cursurilor de calificare, staţiunea experimentală horti-viticolă Copou-Iaşi, constată că la cele 22 de loturi demonstrative pe care le are în G.A.S şi G.A.C. din regiune, toate lucrările recomandate se aplică conform regulilor şi metodelor expuse la acest curs. Totodată ca urmare a acestor cursuri, staţiunea a atras un număr mare de ţărani colectivişti care în diferite ocazii vizitează cîmpurile experimentale, pentru a aplica şi la ei în gospodării rezultatele ştiinţifice cu care fac cunoştinţă.

GH. I. POPESCU
şi
GORUN SANDU-VILLE
de la Staţiunea experimentală horti-viticolă Copou-Iaşi

Colectiviştii din Făcăeni îşi îngrijesc sănătatea în staţiunea balneară Amara

De două săptămîni se găsesc la staţiunea balneară Amara, pentru tratament, 26 de colectivişti de la G.A.C. „Progresul" din comuna Făcăeni şi 4 tractorişti de la S.M.T. Făcăeni.

Prin grija conducerii gospodăriei agricole colective „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Feteşti, regiunea Constanţa, la Amara, a fost constituită o cabană mobilă cu o capacitate de 30 paturi, înzestrată cu tot confortul necesar. Gospodăria a asigurat pe lîngă tratament şi alimentele necesare. De asemenea, colectiviştii beneficiază de asistenţă medicală la un preţ redus. Ei fac zilnic băi, tratament cu nămol, iar în timpul liber citesc cărţi, ziare, joacă şah.

Colectiviştii fruntaşi în muncă veniţi pentru odihnă şi tratament în staţiunea Amara, din regiunea Bucureşti, prin grija gospodăriei colective, mulţumesc fierbinte partidului lor drag, care îndrumîndu-i să păşească pe drumul unei agriculturi socialiste le-a deschis posibilităţi minunate de viaţă şi bunăstare.

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

In tabăra de vară

Un număr de peste 70 de elevi ai şcolilor profesionale de mecanici agricoli din localităţile Ianca, regiunea Galaţi, Ciulniţa, regiunea Bucureşti, au sosit în oraşul Sighişoara, unde îşi vor petrece 21 de zile din vacanţă, în tabăra de vară de la Centrul şcolar agricol Sighişoara.

Viitorii mecanici agricoli vor vizita staţiunea de maşini şi tractoare Sighişoara, fabricile „Nicovala", „Fainţa", monumentul poetului revoluţionar Petöffi Sandor de la Albeşti, muzeul raional şi altele.

Pentru ca vacanţa lor să fie cît mai plăcută, oaspeţii vor face excursii în cele mai pitoreşti locuri din jurul oraşului Sighişoara şi vor pregăti un program artistic cu aspecte legate de întărirea sectorului socialist al agriculturii.

NICOLAE GHIDIU
corespondent

Lina

1949...

S-a înscris Lina în colectiv. Lina cea făr' de tată şi făr' de mamă. Şi ce-a adus cu ea? Cureluşă de brazdă şi două braţe. Braţe slabe de fetişcană flămîndă şi necăjită. Nici tu boi, nici tu car, nici tu plug.

N-avea de nici unele, Lina. Că i-a murit taică-său. De boală şi sărăcie. Şi i s-a prăpădit maică-sa, la an după aceea. De foc şi inimă rea.

A lăsat-o cu două surori mici. Săracele! Lina nu le uită niciodată. Sînt surorile ei. Familia ei. Atît i-a rămas. Două suflete şi o fotografie a maică-si şi a lui taică-său. Fotografie de bîlci, aburită de ani.

★

Inainte de a intra în gospodărie, a muncit Lina pe unde a putut. Ca să-şi ţină zilele, ca să-şi hrănească familia. Muncă cu ziua. Muncă grea, muncă mai uşoară. Cum şi pe unde a găsit.

In anul acela 1949 — a fost adunare mare la şcoala cea veche. Au venit tovarăşi de la raion, de la partid. S-a încropit gospodăria. La-nceput au intrat puţine familii. Lina s-a înscris printre cei dintîi în colectivă. Era utemistă.

S-a terminat tîrziu şedinţa pentru înfiinţarea gospodăriei colective.

Către seară a intrat Lina veselă în casă. Fluierase pe drum un cîntec. Nu ştia ce fel de vers era. De mult nu mai cîntase. Surorile au privit-o cu mirare.

— Hei, ce vă uitaţi aşa la mine? M-am înscris la colectivă.

A prins-o în braţe pe cea mijlocie şi s-a învîrtit cu ea prin odaie. Apoi a luat-o şi pe cea mică. După ce le-a lăsat au început şi ele amîndouă, să strige de bucurie şi să sară. Abia le-a potolit.

— Măi fetelor! Surioarelor, dragelor! O să facem gogoşi duminica şi pîine pe toată săptămîna. O să fiţi şi voi sătule. Că la colectivă nu mai e ca la ciocoi. În colectivă rodul muncii e al tău. După cum îţi este vrednicia aşa şi cîştigul.

★

Lina trage bărbăteşte în brigadă. La semănat, la plivit, la praşilă şi la secerat. Ori unde o trimite brigadierul, Lina munceşte cît doi şi trei oameni harnici şi voinici.

Vrednică-i Lina lui Soare. Munceşte cît trei; pentru surori şi pentru ea. Voinică tare, Lina. Zvîrle sacul în spinare cum ai urca un prunc pe umeri. Şi merge cu greutatea asta pe spinare de la car la gura valţului de moară. Se uită bărbaţii la ea. O privesc femeile şi după cum le e felul comentează.

— Ia uitaţi-vă la Lina, macină făină albă, trei nule, pentru cozonaci. Parcă nu mai e Lina care nu avea după ce bea apă.

Trec zilele... Trec lunile... Şi mai încet, dar tot trec şi anii... Surorile Linei au crescut şi au început să muncească şi ele la colectivă.

Am întrebat-o pe Lina cum trăia înainte de a intra în gospodărie. N-a vrut să-mi răspundă. Stăruind s-a supărat.

— Ce mă tot descoşi? Eu de cele rele şi trecute nu vreau să mai vorbesc. Mai bine ţi-oi spune de cele bune care sînt şi-or mai veni...

A tăcut o clipă, îngîndurată, apoi a zîmbit. Semn că i-a trecut supărarea.

— Mai bine spune-mi cît să coste o bicicletă. Dar nu orice fel de marcă.

— Ce fel de marcă?

— Una zdravănă, să poată ţine în şea o brigadieră voinică ca mine.

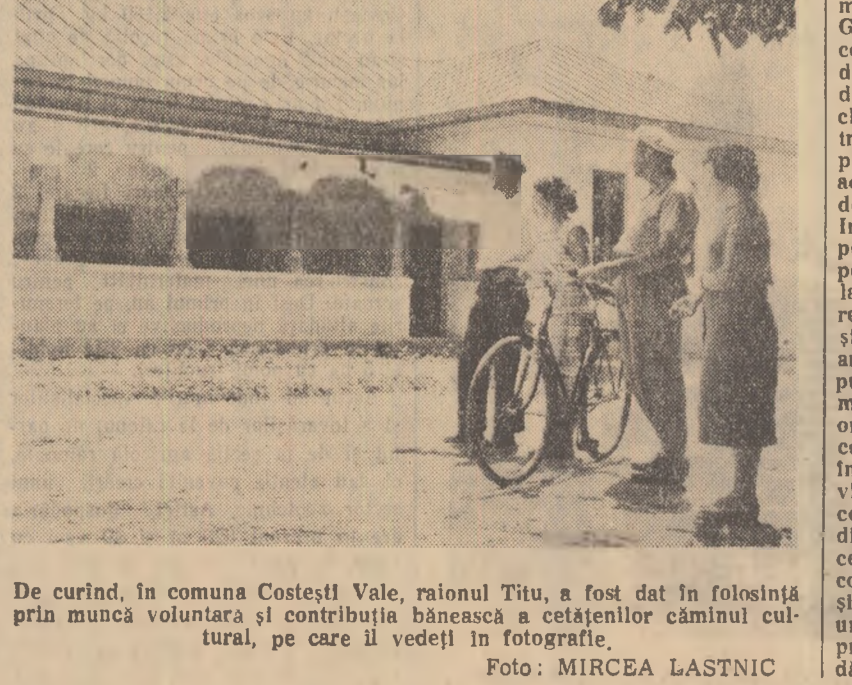
Ii mărturisesc că nu ştiu cît costă bicicleta.

— Nu-i nimic că nu ştii. O să-i întreb pe ăi de la cooperativă. Ziceau că o să aducă biciclete şi maşini de cusut, şi covoare şi mobilă lustruită, şi aragazuri.

De toate vrea Lina să-şi cumpere. Aflu că a mai cumpărat un rînd de lucruri şi mă mir.

— Ştii, îmi mărit surorile. Eşti invitat. Data nunţii ţi-o anunţ eu.

MARIA ARSENE

De curînd, în comuna Costeşti Vale, raionul Titu, a fost dat în folosinţă prin muncă voluntară şi contribuţia bănească a cetăţenilor căminul cultural, pe care îl vedeţi în fotografie.

Foto: MIRCEA LASTNIC

De ce-i decalaj între treieriş şi livrarea cerealelor contractate

In „operativa" din 27 iulie a sfatului popular al raionului Caracal se arată că procentul de predare a grîului contractat este de numai 50 la sută din procentul grîului treierat. Cum s-a ajuns la acest decalaj pe raion între treieriş şi predarea cerealelor contractate cînd sînt gospodării agricole colective care şi-au îndeplinit obligaţiile contractuale înainte chiar de terminarea treierişului? Gospodăria agricolă colectivă „Tractorul" din comuna Băbiciu, de exemplu, şi-a achitat obligaţiile contractuale livrînd în plus prin sistemul de achiziţii, peste 17.000 de kg de grîu şi orz. In situaţia acestei gospodării care şi-a transportat grîul contractat la baza de recepţie direct de la arie, mai sînt şi alte unităţi. Aceasta arată că în raion se puteau obţine rezultate mult mai bune dacă organele agricole şi cooperaţia de consum îndrumau pe colectivişti să transporte grîul contractat de la arii direct la bazele de recepţie. Organele agricole şi ale cooperaţiei şi-au însuşit motivarea unor unităţi agricole şi producători cu gospodării individuale care susţin că grîul trebuie dus mai întîi în magaziile proprii pentru a fi condiţionat. Preocuparea de a da statului grîu de cea mai bună calitate merită toate laudele atît timp cît ea nu duce la întîrzierea achitării obligaţiilor contractuale. Or, după cum se vede această preocupare a dus în raionul Caracal la un ritm scăzut de livrare a cerealelor. In plus, ea nu-i pretutindeni justificată. La îndemnul S.M.T.-urilor multe unităţi şi-au achitat plata în natură şi uiumul cu grîu pe care l-au dus la bazele de recepţie direct de pe arie. Grîul a fost găsit de baze foarte bun. Se înţelege că exigenţa bazelor pentru grîul adus drept uium sau plată în natură pentru folosirea maşinilor statului nu este mai scăzută decît în cazul grîului contractat, fapt ce demonstrează că multe unităţi puteau preda grîul contractat direct de pe arie fără a-l mai condiţiona. Chiar şi cele care aveau grîu cu un procent mai mare de corpuri străine puteau să predea grîul direct de pe arie. Pentru aceasta organele agricole ar fi trebuit să le îndrume ca să execute condiţionarea cantităţilor contractate direct pe arie. Procedînd astfel ele ar fi fost scutite de pierdere de timp şi muncă în plus.

In concluzie: rămînerea în urmă la livrarea grîului contractat se datoreşte nu condiţiilor obiective ci slabei munci organizatorice şi politice a organelor agricole şi ale cooperaţiei de consum; ele n-au îndrumat unităţile agricole socialiste să predea grîul direct de pe arie. In vederea înlăturării acestei stări de lucruri este bine ca organele agricole şi ale cooperaţiei să desfăşoare în colaborare o muncă de lămurire mai susţinută ajutînd concret unităţile agricole să organizeze transportul grîului contractat la baze direct de pe arii, şi, cînd e necesar, să organizeze condiţionarea pe arii. Printr-o temeinică muncă de organizare şi de mobilizare a colectiviştilor, întovărăşiţilor şi ţăranilor muncitori cu gospodării individuale decalajul dintre treieriş şi livrarea cerealelor contractate va putea fi repede redus la maximum.

RIZESCU VIRGIL

Toate gospodăriile colective la nivelul celor fruntașe

Gospodăria cu 10.000 de oi

Pe drum către Topalu, un om de prin partea locului, — Nicolae R. Cocoș — mi-a povestit vreme îndelungată despre viața oamenilor de aici. „Dobrogea — spunea omul — a cunoscut arsura biciului boieresc și gustul amar al mămăligii din porumb stricat". Astăzi însă Dobrogea trăiește o viață nouă, îmbelșugată așa cum o visa Nicolae R. Cocoș în acele ceasuri lungi cînd sprijinit în bîtă păzea oile boierului, căruia n-a îndrăznit să-i spună vreodată oful ce-i apăsa inima. Dar toate acestea s-au dus.

Și astăzi, Nicolae R. Cocoș este cioban, căci tare mult i-a plăcut această „brățară de aur" cum îi zice el meseriei de cioban. El îngrijește oile gospodăriei colective. Laptele, brînza, lîna nu se mai prefac în bani cu care boierul să-și ghiftuiască punga. Toate sînt ale colectiviștilor, ale celor ce muncesc. Colectivistul Nicolae R. Cocoș vorbea cu mîndrie despre gospodăria colectivă, despre oamenii care o compun, despre planurile de viitor. A ținut la despărțire să-mi spună:

— De vă face plăcere treceți și pe la colectiva noastră. N-are să vă pară rău. Și nu uitați să vizitați și turma de oi.

PESTE 1.700.000 LEI VENITURI DIN CREȘTEREA OILOR

Gospodăria colectivă din comuna Topalu este una dintre cele mai mari unități agricole socialiste din raionul Hîrșova. Ea are fond de bază care se ridică la 5 milioane lei. Pămînt? 4.274 hectare. Cresc, an de an, recolte bogate de grîu, porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr; grădina de legume și zarzavaturi aduce și ea venituri însemnate; brigăzile piscicole, la fel. Dar mîndria cea mai mare a colectiviștilor și mai cu seamă a președintelui gospodăriei tov. N. Gaidagiu, o constituie sectorul zootehnic, și în special creșterea oilor.

— Turma de oi, proprietate obștească, numără 10.000 capete dintre care 7.000 mulgătoare, spunea președintele. Avem oi mai multe decît aveau înainte cinci comune laolaltă; oile ne aduc mai mult de o treime din veniturile în bani ale gospodăriei colective, adică peste 1.700.000 lei.

Auzindu-l vorbind așa, oricine înțelege mîndria justificată a colectiviștilor din Topalu. Veniturile acestea se datoresc numărului mare de oi, bunei îngrijiri și furajări dar mai ales îmbunătățirii rasei — factori care au dus la obținerea unor producții ridicate de lapte, lînă, carne.

Imbunătățirea rasei înseamnă merinozarea care a început în gospodăria colectivă din Topalu în anul 1959, folosindu-se berbeci merinos de Palas. În această privință gospodăria este ajutată de Stațiunea experimentală zootehnică Palas. Pentru început s-au făcut însămînțări artificiale la 1.600 oi. În anul 1960 însă, toate oile vor fi însămînțate artificial. Așa cum precizează Radu Roman, inginerul zootehnic al gospodăriei colective, în următorii 2—3 ani întregul efectiv de oi va fi spancă și merinos.

Ascultînd toate acestea, mă gîndeam și la ciobanul Nicolae R. Cocoș, care-mi vorbise cu atîta drag despre turmele colectiviștilor, despre rezultatele obținute de ei: 2,700 kg. lînă de la fiecare oaie, 50 litri lapte. Firește, peste un an, doi, la o nouă revedere, el se va putea mîndri cu producții mult mai mari, așa cum numai de la exemplarele de rasă superioară se pot obține.

AL 47-LEA

Gospodăria colectivă „Secerătorul" din Topalu are o adevărată „brigadă de oieri", alcătuită din 47 de ciobani. Unii sînt mai pricepuți în meserie, alții mai puțin. Insă „cursurile zootehnice care se organizează pe timpul iernii îi ajută să capete noi cunoștințe folositoare, încît fiecare poate să devină un crescător fruntaș.

Nu de mult, Vasile Cocoi, unul din cei 47 de ciobani ai gospodăriei colective, era, să zicem așa, un anonim. Om vrednic, îngrijea cu drag turma pe care o avea în primire și obținea rezultate bune, dar acestea nu ieșeau din comun. Anul acesta însă, munca lui și rezultatele ei au fost lăudate în adunarea generală a colectiviștilor de însuși președintele gospodăriei. Apoi, despre el s-a vorbit și în consfătuirea crescătorilor de animale. Vasile Cocoi a obținut cele mai bune rezultate în întrecerea cu ceilalți 46 de ciobani. De la fiecare oaie a obținut cîte 52 litri lapte și 2,750 kg. lînă. Oile îngrijite de el au înregistrat 30 fătări duble, iar mieii au crescut bine, fără nici o pierdere.

Om care ține la gospodărie, la averea obștească, Vasile Cocoi împărtășește cu dragă inimă experiența sa tuturor îngrijitorilor de oi, dar mai ales celor tineri. Face, cum se spune, schimb de experiență cu toți, pentru ca producțiile și veniturile din ferma de oi să fie cît mai mare.

★

La asfințitul soarelui, turmele de oi se înapoiau de la pășunat. Era ora cînd totul fusese pregătit pentru începerea mulsului.

Pe drum președintele gospodăriei colective, n-a uitat să-mi arate și celelalte animale ale gospodăriei. Cireada de 183 vaci, aproape 1.000 de porci dintre care 600 la îngrășat, cele 5.000 de păsări. „Acesta-i doar începutul", glăsuia el. Intr-adevăr, este doar începutul, căci colectiviștii din Topalu sînt hotărîți să dezvolte și mai mult creșterea animalelor, care constituie o importantă sursă de venituri bănești. In felul acesta membrii acestei gospodării colective vor traduce în fapt sarcinile ce le revin din hotărîrile celui de-al III-lea Congres al P.M.R. cu privire la creșterea producției în sectorul zootehnic.

DANA CIGUSIEVICI

A achitat plata în natură pentru muncile S. M. T.

Gospodăria agricolă colectivă „Progresul" din comuna Făcăeni, regiunea Constanța, a contractat 410 tone de grîu din recolta anului 1960.

Paralel cu treieratul, colectiviștii au predat la baza de recepție întreaga cantitate de 410 tone de grîu contractat.

Totodată ei au mai predat la baza de recepție Făcăeni alte 300 de tone de grîu și 58 de tone de orz drept plată pentru muncile executate de mașinile S.M.T.-ului.

S-au evidențiat la transportul cerealelor de la arie la baza de recepție tovarășii Mihai Dumitru, Cernat Ion, Oancea Dumitru, șoferi pe autocamioanele gospodăriei.

FRINCU C-TIN
corespondent

CIFRE și FAPTE

● Drept urmare a aplicării regulilor agrotehnice, a hărniciei colectiviștilor și a sprijinului S.M.T., gospodăria colectivă din Topraisar, regiunea Constanța, a obținut în acest an de pe suprafața de 750 de hectare cultivate cu grîu cîte 2.050 kg. în medie, la hectar.

● In gospodăriile colective din comunele raionului Luduș se desfășoară cu succes lucrările de însilozare a nutrețurilor. În primele zile ale acestei săptămîni au fost însilozate aproape 2.300 tone de trifoliene și diferite ierburi.

● Gospodăria colectivă „Iosif Rangheț" din comuna Ciorăști, raionul Rîmnicu Sărat este aproape pe terminate cu cele șase construcții zootehnice, printre care se numără trei grajduri pentru ferma model de vaci.

● In gospodăria colectivă „Vasile Roaită" din comuna Petelea, raionul Reghin, se dă o mare atenție tineretului taurin în vederea dezvoltării fermelor de animale. In prezent gospodăria posedă 60 de vițelușe și viței care, datorită bunei îngrijiri și hrăniri, capătă zilnic în greutate aproape 1 kg.

La secția Huedin a Stațiunii experimentale agricole Cluj, anul acesta s-a acordat o mare atenție întreținerii pășunilor, executîndu-se în mod exemplar toate lucrările recomandate de agrotehnică în acest scop. In fotografie, o cireadă de vaci pe această pășune.

Sporesc suprafețele agricole

In regiunea Oradea sînt întinse suprafețe care au fost scoase din circuitul agricol din cauza apelor de inundație sau a înmlăștinării lor. Pentru redarea acestor terenuri agriculturii, s-au întreprins și se întreprind însemnate lucrări de îmbunătățiri funciare. Volumul lor este în continuă creștere. Anul trecut s-au ameliorat 16.200 de ha., de pe care se scontează a se obține în toamna acestui an un spor de recoltă de circa 6.480 de tone de cereale. Multe din aceste lucrări au fost efectuate prin munca patriotică a miilor de țărani colectiviști. Ei au prestat peste 300.000 de zile-muncă. In comuna Socodor, raionul Criș, s-a executat în 1959, ameliorarea a circa 1.000 de ha., iar în primele cinci luni ale anului acesta, s-au făcut peste 5.000 de m.c. de săpături, în vederea redării agriculturii a 400 de ha.

Succese s-au dobîndit și pe șantierul Culișen din raionul Salonta unde, prin executarea a 51.000 de m.c. de terasamente, sînt redate circuitului agricol 380 de ha. Datorită bunei organizări a muncii pe șantier cît și mobilizării colectiviștilor s-a reușit ca pînă în iulie să execute jumătate din lucrări.

Insuflețiți de Directivele Congresului al III-lea, membrii G.A.C. „Drapelul Roșu" au executat lucrările ce le reveneau pe întreg anul. La fel și membrii gospodăriei colective „Arany Janos". Importante lucrări se efectuează și la Zerind în raionul Criș, unde, din cauza înmlăștinării și structurii solului, este necesar să se facă canale de drenaj. Țăranii din comună au realizat deja mai mult de o treime din lucrările de săpături planificate în acest an. După terminarea recoltării păioaselor ei își vor concentra eforturile pentru terminarea grabnică a acestor lucrări.

Rezultatele de redare de noi terenuri agriculturii ar fi fost și mai bune dacă și locuitorii comunelor Cefa, Sînnicolau, Pilu, Chișineu-Criș ar fi participat mai mult la lucrările de îmbunătățiri funciare. Mobilizarea a cît mai mulți țărani la aceste lucrări trebuie să fie o permanentă sarcină a deputaților sfaturilor populare și a organelor agricole.

Ing. I. ALEXANDRESCU

Contribuția consfătuirilor de producție

Muncile de vară sînt în toi și la gospodăria agricolă de stat Stupini — regiunea Stalin. Mecanizatorii din gospodărie — printre care Dumitru Mihai, Chiș Gabor, Vrînceanu Ion și alții lucrează în aceste zile la aratul miriștilor de pe care s-au recoltat păioasele.

Paralel cu lucrările agricole în cîmp, o activitate susținută se desfășoară însă și în sectorul zootehnic. In primul semestru al acestui an planul de lapte de la cele 154 vaci a fost îndeplinit — cele mai bune rezultate fiind obținute de către mulgătorii Chirilă Elena și Vancea Gheorghe.

Stînd de vorbă de curînd cu tov. Plugaru Constantin, mecanic din gospodărie și vicepreședinte al comitetului sindicatului și cu tov. Crestel Oscar, responsabil cu problemele muncii de masă în producție, am aflat că la îmbunătățirea muncii în diferitele sectoare ale gospodăriei — în comparație cu anul trecut, o contribuție importantă o are ținerea cu regularitate a consfătuirilor de producție.

Astfel de consfătuiri au avut loc de pildă, în sectorul mecanic înaintea începerii lucrărilor de recoltare, la ferma vacilor de lapte, cu prilejul analizării rezultatelor obținute în semestrul I al acestui an, la ferma de păsări etc.

Ceea ce trebuie reținut din capul locului, e că spre deosebire de acum cîteva luni chiar, cînd consfătuirile de producție se făceau deseori formal și erau lipsite de conținutul necesar, mobilizator, care să-l ajute pe muncitori la îndreptarea lipsurilor și la organizarea mai bună a procesului de producție, — acum, în cadrul acestor consfătuiri se fac propuneri prețioase, sînt criticate cu asprime deficiențele, sînt popularizați în mod operativ fruntașii.

La una din ultimele consfătuiri de producție ce a avut loc în sectorul avicol, unde gospodăria are peste 3000 de păsări și peste 3.000 de pui, referatul asupra muncii desfășurate a fost prezentat de tov. dr. Schuster Ernest. După ce au fost trecute în revistă realizările obținute și s-au făcut evidențieri — ca de pildă îngrijitoarea Ana Pop — muncitorii prezenți au făcut o serie de propuneri bune, menite a duce la îmbunătățirea muncii. Astfel, s-a propus confecționarea a 2 căruțe cu ajutorul cărora să se ușureze transportul furajelor și a 5 butoaie de tablă servind la aducerea a cîte 2.000 kg zer zilnic.

Cu acest prilej, îngrijitoarea Lungan Dumitra a criticat-o pe tovarășa ei Risch Ana, care absentează deseori de la serviciu lăsînd ca treburile respective să fie făcute cum se pricepe de către mama ei. „Nici la stația de incubație a gospodăriei lucrurile încă nu merg ca pe roate", a spus tov. Lungan. „Multe coji de ouă se aruncă pe geamuri, producînd necurățenie, spațiile de cazare pentru pui nu sînt pregătite din vreme". De asemenea, îngrijitoarea Apostol Maria a cerut ca magazinerul I. Oprea să cîntărească mai cu grijă cantitățile de furaje necesare alcătuirii rațiilor. Unii muncitori au propus să se folosească cu mai multă chibzuință timpul de lucru. Ei au cerut chiar desfacerea contractului de lucru al îngrijitoarei Manolache Carolina, care, în loc să-și îndeplinească îndatoririle, se ocupa cu... convorbiri telefonice interminabile!

Ca urmare a acestei consfătuiri de producție muncitorii au trecut la lichidarea lipsurilor. Ei au cosit iarba din curțile padocurilor, au stivuit lemnele ce stăteau împrăștiate și dădeau un aspect urît locului, s-au luat măsuri pentru asigurarea unor furaje de calitate, transportate la vreme, s-au procurat măturile și gălețile cerute de muncitori etc.

O consfătuire de producție la fel de rodnică a avut loc și în sectorul mecanic al gospodăriei. Aci, referatul asupra muncii tovarășilor din grupa sindicală respectivă a fost ținut de tov. ing. Luca Emil, mecanicul șef al gospodăriei. El a subliniat munca susținută ce s-a desfășurat pentru pregătirea utilajului necesar și pentru sprijinirea în cîmp a mecanizatorilor, la muncile de recoltare. A criticat însă faptul că în atelierul mecanic nu se menține curățenia necesară, unii mecanici lăsînd împrăștiate piesele demontate, la încheierea programului zilnic de lucru.

Tov. N. Heghi a subliniat că mai sînt unii mecanici care iau scule fără a le înapoia. La rîndul său, mecanicul N. Sile a arătat că uneori de la magazia de piese de schimb se resping notele de piese cerute, pe motiv că „nu sînt". Cînd însă se caută cu atenție, se constată că sortimentele solicitate există.

In vederea înlăturării unor astfel de lipsuri, mecanicul A. Biro a propus ca pe viitor numai șeful atelierului tov. I. Doboș, să scoată piesele de schimb necesare de la magazia gospodăriei. De asemenea, mecanicul G. Weber a cerut ca atunci cînd se aduc la reparat tractoare sau diferite mașini agricole, acestea să fie în prealabil curățite de noroi și de resturi de semințe și pleavă (în cazul combinelor).

— Consfătuirile de producție, organizate de comitetul sindicatului, mi-a spus tov. Ailiesei Constantin, organizatorul de partid al gospodăriei, ne ajută să îmbunătățim neîncetat procesul de producție. Consiliul gospodăriei studiază cu regularitate criticile și propunerile valoroase ce se fac cu acest prilej și ia măsurile ce se impun. Aproape toate lipsurile semnalate cu prilejul ultimelor consfătuiri de producție ce s-au ținut lunar, au fost de altfel lichidate.

AL. RAICU

In lumina sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al P. M. R.

Producții sporite la hectar

Documentele celui de-al III-lea Congres al partidului nostru au dat un puternic imbold și muncii colectiviștilor din Cristian, regiunea Stalin. Dezbătînd aceste Documente, care pun în fața oamenilor muncii de pe ogoare sarcina sporirii continue a producției agricole vegetale și animale, ei au analizat cu multă atenție posibilitățile ce le au pentru ridicarea rodniciei pămîntului lor.

— În anul trecut, datorită muncii noastre unite și după cele mai noi metode agrotehnice, noi am reușit să ridicăm producția medie la ha, față de 1957, cu 521 kg la grîu, cu 441 kg la orz, cu 4.761 kg la sfecla de zahăr și cu 5.570 kg la cartofi. Producțiile medii de 2.321 kg grîu, 2.468 kg orz, 19.570 kg cartofi la ha, obținute în 1959, pot fi considerate recolte mari, dacă le comparăm cu cele realizate cînd munceam de unul singur, a spus tov. Ion Cîmpeanu, președintele gospodăriei, cu ocazia studierii raportului prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn. Recoltele cu sute și chiar mii de kg mai mari la ha, dobîndite pe loturile demonstrative și pe unele parcele din cultura mare ne dovedesc, că posibilitățile sporirii producției la ha în gospodăria noastră nu sînt epuizate, a continuat președintele.

Într-adevăr, experiența harnicilor colectiviști din Cristian a dovedit că sporirea, an de an, a producției la ha stă numai și numai în mîinile lor. Fiind pe deplin convinși de acest lucru, ei au acordat, în acest an, o și mai mare atenție aplicării metodelor agrotehnice înaintate recomandate pentru fiecare cultură în parte. Așa, de pildă, grîul a fost semănat după leguminoase într-un teren bine pregătit și la timpul optim. Primăvara, lanul a fost grăpat, pe unele locuri și tăvălugit iar unde a ieșit slab din iarnă a fost îngrășat cu îngrășăminte chimice. Apoi plivit de două ori. Pentru cultura sfeclei de zahăr și cartofi, care ocupă 95 și respectiv 100 de ha, terenul a fost arat adînc de cu toamnă, la 25—27 cm și fertilizat cu cîte 25 tone de gunoi la ha. Primăvara de îndată ce s-a putut intra pe teren, s-a executat grăpatul apoi cu 7—10 zile înainte de însămînțare s-a efectuat o cultivație la 8—10 cm adîncime. Lucrările de întreținere la sfeclă, răritul și 5 prașile, la cartofi 3 prașile și mușuroit, au fost făcute la timp și de foarte bună calitate. Ca urmare plantele s-au dezvoltat bine și promit recolte mari. La sfecla de zahăr, de exemplu, se prevede o recoltă de peste 28.000 kg la ha, adică cu 6.000 kg mai mult decît este planificat, iar la cartofi aproape 22—23.000 kg la ha.

În prezent colectiviștii execută recoltatul grîului. Primele rezultate obținute arată că producția planificată de 2.500 kg grîu la ha va fi nu numai realizată ci și depășită cu cel puțin 150—200 kg la ha.

Succesele ce le vor realiza colectiviștii din Cristian, în acest an, arată o dată mai mult că pămîntul lor poate da și mai mult. De altfel, planul lor de perspectivă prevede ca în 1965 să se realizeze cîte 3.000 kg grîu la ha, 30—32.000 kg sfeclă de zahăr și 28.000 kg cartofi la ha.

Pentru realizarea acestor producții, colectiviștii, cu ajutorul inginerului agronom Francisc Atmencea, au introdus de pe acum în gospodăria lor asolamentul de 6 ani, ceea ce le va permite însămînțarea tuturor culturilor după plante bune premergătoare. Tot în acest scop, ei vor executa arături adînci de vară și de toamnă pe întreaga suprafață cu mijloace mecanizate. Lucrările de întreținere a ogoarelor, a culturilor de toamnă și a prășitoarelor le vor efectua de cîte ori va fi nevoie și cu ajutorul mașinilor. Fertilizarea solului se va face din doi în doi ani. Cu îngrășăminte naturale, cîte 30 tone la ha (gospodăria va avea peste 700 taurine, din care 400 vaci de lapte, 1.000 ovine și 300 porcine), iar cu îngrășăminte chimice, cîte 300 kg la ha, se va fertiliza anual 50 la sută din întreaga suprafață. De asemenea, se va introduce plivitul păioaselor cu ierbicide și polenizarea artificială. Se vor înlocui soiurile existente cu altele mai productive. Cointeresarea materială a colectiviștilor, prin aplicarea retribuirii muncii și după producția obținută, va contribui, de asemenea, la obținerea producțiilor medii prevăzute pentru 1965.

Obținînd asemenea recolte și dezvoltînd sectorul zootehnic, gospodăria colectivă din Cristian va realiza în acest an un venit bănesc de peste 3,5 milioane lei, ceea ce îi va permite să împartă membrilor ei la ziua-muncă 4,7 kg grîu, 6,5 kg cartofi, alte produse, precum și 16 lei în numerar. De asemenea, fondul de bază va atinge la sfîrșitul anului 4 milioane de lei, adică peste 400.000 lei la suta de hectare.

V. CAZACU

Insemnări
U. T. O. S. - 26

Ele s-au născut în orașul de la poalele Tîmpei, fruct al industriei noastre socialiste, al priceperii și hărniciei muncitorilor și inginerilor uzinei.

Bucuria de a avea asemenea tractoare este înainte de toate a muncitorilor din S.M.T-uri și a colectiviștilor. Unii se bucură pentru că lucrează cu tractoare moderne, alții că trag mari foloase de pe urma muncilor făcute cu aceste tractoare. Primăvara, vara și toamna, în cîntec năvalnic, U.T.O.S.-urile brăzdează cîmpia în lung și în lat; cîntecul lor prevestește belșugul ogoarelor unite. Belșugul de pe urma U.T.O.S.-urilor? Iată: gospodăria colectivă „Timpuri Noi" din Popești-Leordeni a obținut în acest an 2.800 kg grîu la ha, gospodăria colectivă „1 Mai" din Otopeni 2.500 kg grîu la ha, gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din Pantelimon — 2.800 kg grîu la ha. Toți colectiviștii spun cu mîndrie: „Aici au lucrat U.T.O.S.-urile-26 de la S.M.T. Chitila".

Unii cred că cu aceste tractoare se poate lucra oricum. Dar nu este așa. Tractoriștii au demonstrat că grija față de mașini este una din condițiile principale a bunei lor funcționări, a executării unui mare volum de lucrări, a realizării de economii în exploatare. Buna întreținere a U.T.O.S.-urilor-26 de la S.M.T. Chitila a făcut ca acestea să meargă timp de doi ani fără nici o reparație generală. Aceasta înseamnă că tractoriștii respectă cu strictețe planul îngrijirii tehnice zilnice și periodice. Motorina este filtrată de 5 ori prin pînză de nailon: la gura de alimentare a cisternei, la descărcare la brigadă în cisterna brigăzii, la rezervorul tractorului în gura de umplere a acestuia, la filtrul de motorină al tractorului și în fine la sita de intrare a motorinei în pompa de injecție. Operațiunea face ca motorul tractorului să funcționeze fără întrerupere, fără galopări, fără mers anormal. Tractoriștii de la S.M.T. Chitila țin, de asemenea, la reglarea ansamblelor și subansamblelor principale la tractoare, la schimbarea uleiului cu respectarea strictă a orelor de funcționare și alimentare în condiții igienice.

— Reglarea mașinilor în exploatare după nevoile terenului — spunea tov. Niculae Ionescu, mecanic controlor la S.M.T. Chitila — duce la evitarea defecțiunilor la diferențiale, cutia de viteze, motor etc.

Buna întreținere a U.T.O.S-urilor — ca și a celorlalte tractoare a contribuit la îndeplinirea planului de producție al stațiunii în procent de 114 la sută în campania de primăvară, la obținerea unei economii de 270.000 lei în cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului, la succesele de acum la recoltare, treieriș și arături adînci de vară.

Acum U.T.O.S.-urile, în cîntec năvalnic, zoresc terminarea arăturilor de vară pe cele 1.700 hectare ale gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din jurul Capitalei. Ele sînt încăpute pe mîini bune, ca ale tractoriștilor Cristea Ion, Dumitru Constantin, Popa Neagu și alții.

Cinste lor!

RADU SANDU

Reducerea cheltuielilor generale comune — mijloc de scădere a prețului de cost

Printre sarcinile importante trasate gospodăriilor agricole de stat de către Congresul al III-lea al partidului se numără și cea referitoare la reducerea prețului de cost al produselor agricole care va trebui să fie în 1965 cu cel puțin 30 la sută mai mic decît în 1959. Realizarea unui sever regim de economii este una din căile reducerii costurilor de producție. Experiența gospodăriilor de stat fruntașe a arătat că în toate perioadele și fazele proceselor de producție există numeroase rezerve de reducere a cheltuielilor.

In multe gospodării agricole de stat se constată că în structura prețului de cost, cheltuielile generale și comune au o pondere prea mare, uneori de 20—25 la sută, față de 10—12 la sută cît este standardul economic. In Trustul Gostat București, de pildă, cheltuielile generale și comune au reprezentat în anii trecuți circa 30 la sută din totalul cheltuielilor de producție. Este clar că dacă s-a ajuns la această medie pe Trust unele gospodării au avut pentru fiecare leu cheltuieli directe, un leu cheltuieli generale și comune. Gospodăria agricolă de stat Lugoj, a înregistrat anul trecut o pierdere de 2.862 de mii de lei. Circa un milion din aceste pierderi provin din depășirea cheltuielilor planificate. Or, dacă nerealizarea planului de producție ar putea fi explicată, în parte, prin condiții vitrege de climă, nerealizarea planului financiar se datorește numai unor condiții subiective.

Un element care reprezintă o pondere mare în structura prețului de cost la unele gospodării este transportul. La G.A.S. Oradea, de pildă, cheltuielile pentru transport au reprezentat în anii trecuți circa 10 la sută în structura prețului de cost, iar pe întregul Trust Gostat Stalin, peste 12 la sută.

Cheltuielile de transport, care se fac în special pentru furaje, încarcă foarte mult prețul de cost al produselor animale. Oricît s-ar strădui gospodăria agricolă de stat Petroșani din regiunea București să reducă prețul de cost al laptelui, nu va putea realiza prea mult atîta vreme cît va cultiva lucerna la 17 km distanță de grajdul de vaci. La fel și gospodăriile de stat din regiunea Stalin care continuă să mai aducă furaje din regiunea Constanța, din cauză că nu se îngrijesc de creșterea suprafețelor cultivate cu porumb furajer și pentru siloz. La G.A.S. Ortișoara, din regiunea Timișoara, transportul adaugă prețului de cost al hectolitrului de lapte 22 lei. Mai mult de a șasea parte din prețul de cost o formează, așadar, cheltuielile pentru transport.

Am stăruit asupra unor exemple negative pentru a arăta ce mari posibilități de reducere a cheltuielilor generale și comune au unele unități. In ansamblul lor, gospodăriile de stat au reușit să reducă an de an atît volumul absolut de cheltuieli generale și comune ce revine la suta de ha de teren agricol cît și greutatea specifică a acestora în totalul cheltuielilor de producție. In G.A.S.-urile din regiunea Timișoara, de pildă, cheltuielile generale ce revin la suta de ha au fost, în 1959, cu peste 15 la sută mai reduse decît în 1956, iar greutatea lor specifică cu aproape 5 la sută mai mică.

Deosebit de îmbucurător este faptul că numai într-un an — 1959 față de 1958 — cheltuielile neproductive au scăzut pe ansamblul gospodăriilor de stat cu circa 50 la sută realizîndu-se pe această cale economii de peste 13 milioane de lei. Din cheltuielile neproductive amenzile și penalizările plătite de gospodării au fost reduse cu circa 70 la sută, iar dobînzile pentru împrumuturile restante cu circa 10 la sută.

Cu toate aceste rezultate la obținerea cărora au contribuit în special unitățile fruntașe în unele gospodării de stat s-a făcut prea puțin pentru reducerea cheltuielilor neproductive. G.A.S. Luciu Giurgeni, regiunea Constanța, de pildă, a avut în 1959, cheltuieli ridicate la capitolul deplasări; gospodăria a cheltuit, de asemenea, mari sume de bani pentru poștă, telefon. Lipsa de spirit gospodăresc a mers în această gospodărie pînă acolo încît la fiecare mie de lei cheltuieli directe de producție s-au irosit 80 de lei pentru deplasări, poștă, telefon și amenzi. Același lucru se poate spune și despre Trustul Gostat București care numai pentru transporturi și deplasări inutile, a cheltuit circa 5.000.000 de lei.

Pentru reducerea cheltuielilor neproductive, generale și comune, toate gospodăriile agricole de stat au numeroase rezerve încă nefolosite. Intre acestea se numără: reducerea deplasărilor inutile, a corespondenței exagerat de numeroase și a convorbirilor telefonice, precum și raționalizarea consumului de combustibil, energie electrică, materiale de curățenie și de birou; economisirea materiilor prime și a materialelor destinate producției, evitîndu-se formarea supranormativelor care blochează fondurile și încarcă în mod nejustificat prețul de cost; înlocuirea materialelor scumpe cu materiale ieftine, dar cu utilitate egală; reducerea dobînzilor și spezelor bancare prin introducerea și încasarea la timp a cererilor de plată și urmărirea debitorilor întîrziați etc.

Alăturind la efortul muncitorilor de a produce mai mult cu cheltuieli de producție scăzute, efortul cadrelor administrative îndreptat spre reducerea cheltuielilor generale și comune, consiliile G.A.S.-urilor pot obține noi realizări pe calea rentabilizării gospodăriilor agricole de stat.

Ing. EUG. JIANU
din Departamentul Gostat

La Sîntana se împart avansurile de 40 la sută

Organizîndu-și bine munca pe brigăzi și echipe și fiind ajutați de mecanizatorii din S.M.T., membrii gospodăriei colective „Viață Nouă" din Sîntana regiunea Oradea, au terminat într-un timp record recoltarea celor 1300 ha. cultivate cu cereale păioase. Datorită faptului că treierișul este organizat în două schimburi, această lucrare se execută și ea intens. Din primele cantități de cereale treierate colectiviștii au livrat statului cele peste 80 de vagoane de grîu reprezentînd plata muncilor prestate de S.M.T. și obligațiile contractuale. După îndeplinirea acestor sarcini colectiviștii au început împărțirea cerealelor cuvenite ca avans de 40 la sută. Pentru fiecare zi muncă gospodăria a dat 3 kg. de grîu. Colectiviștii Anton Haibergher, Ștefan Serer, Ioan Siler, din brigada a 2-a au primit ca avans între 1.219 și 1.944 kg. de grîu.

Recolte bogate de legume

Membrii gospodăriei agricole colective din Păulești, raionul Satu Mare, au extins anul acesta cu mult suprafețele de teren irigate pentru cultura legumelor. Prin irigare ei și-au asigurat condiții sigure pentru sporirea recoltelor. Colectiviștii de aici au recoltat, de exemplu, în medie la hectar cîte 28.500 kg. varză de vară. Producțiile obținute pînă în prezent au adus un venit de peste 5000 lei la fiecare hectar cultivat. Creșterea veniturilor din sectorul legumicol a contribuit la întărirea economică a gospodăriei și la ridicarea bunăstării membrilor ei.

In sprijinul mecanizatorilor

Secerătoarea-legătoare adaptată la tăiatul porumbului siloz, a cocenilor de porumb și bețelor de floarea-soarelui

Porumbul pentru siloz a ajuns la faza de coacere lapte-ceară, fază în care trebuie recoltat pentru însilozare. Se știe că pentru recoltarea manuală a porumbului pentru siloz, mai ales în condițiile actuale cînd această valoroasă plantă a fost cultivată, pe suprafețe foarte mari, se cheltuiesc foarte multe zile-muncă, se imobilizează numeroase brațe de muncă, terenurile se eliberează de cultură cu mare întîrziere.

Pentru a veni în sprijinul colectiviștilor din raza de activitate, mecanicul șef de la S.M.T. Independența, regiunea Constanța, tov. ing. George Munteanu, împreună cu șeful de atelier Ion Mustațea, au găsit soluția mecanizării tăiatului porumbului pentru siloz. In acest scop ei au transformat secerătoarea-legătoare SL-54 în mașină de tăiat porumbul pentru siloz. De asemenea, ea poate fi folosită cu succes și la tăiatul cocenilor de porumb-boabe și a bețelor de floarea-soarelui.

Modificarea adusă secerătorii-legători este simplă și ușor de confecționat în orice unitate agricolă de stat. In ce constau modificările aduse secerătorii-legători? Se înlătură de pe mașină aparatul de legat. De cadrul mașinii se fixează prin șuruburi suportul sulului motric. Roata de brazdă a fost înlocuită cu o roată de plug pe rulmenți, iar ridicarea și coborîrea ei se fac cu ajutorul suporților din dreapta și stînga. Axul principal este montat pe două lagăre luate de la batozele „V.R" folosindu-se rulmenții reper 4212 K. Axul secundar, cu rolul de a inversa sensul de mișcare, este de asemenea montat pe două lagăre cu rulmenți.

Transmiterea mișcării se face de la priza de putere a tractorului U.T.O.S.-26 sau 27 printr-un ax cardanic. Cu ajutorul unor pinioane și prin intermediul angrenajului conic se transmite mișcarea sulului motric al transportorului și rabatorului. Prin intermediul unui pinion, al unui ax și unui mecanism bielă-manivelă, mișcarea este transmisă la cuțit.

Iată cum funcționează mașina. Aparatul tăietor (cuțitul) foarfecă tulpinile, iar rabatorul le culcă pe pînza transportoare. Spițele rabatorului noii mașini sînt micșorate la 40 cm. Șipcile de la pînza transportoare sînt de dimensiunea de 30x30 mm., fiind fixate la distanța de 25 cm. una de alta. Materialul tăiat este transportat de pînză și aruncat pe un plan înclinat, prevăzut în partea inferioară cu un oblon cu 2 arcuri. Materialul tăiat se adună aici, în grămezi, iar minuitorul mașinei cu ajutorul unei manete ridică oblonul lăsînd grămada de porumb să cadă pe teren.

Materialul tăiat este apăsat pe pînza transportoare cu ajutorul unui alt oblon prevăzut cu 2 arcuri și fixat pe cadrul mașinei. Transportorul este construit din lanț de rabator de secerătoare-legătoare și din șipci de lemn. Șipcile sînt căptușite pe dedesubt cu pînză pentru a nu da voie plantelor să fie apucate de partea inferioară a transportorului.

După modelul mașinei descrisă mai sus, și care a fost prezentată tuturor mecanicilor șefi din S.M.T.-urile regiunii Constanța în cadrul unui schimb de experiență, în fiecare S.M.T. se va transforma cîte o secerătoare-legătoare de fiecare gospodărie colectivă deservită. Este bine ca pilda mecanizatorilor din S.M.T.-urile regiunii Constanța să fie urmată de toate unitățile noastre agricole de stat. De pe urma acestei acțiuni nu vor avea decît de cîștigat.

I. LEȘEANU

Din Uniunea Sovietică

Folosirea prefabricatelor la construcțiile agricole

In sovhozul Timireazev de lîngă Moscova s-a construit din elemente prefabricate din beton armat un grajd de vaci puțin obișnuit. Valoarea grajdului este de 50.000 de ruble, fiind de 8 ori mai scăzută decît a construcțiilor similare executate după proiectele tip.

Sovhozul „Lesnie Poleani" și ferma avicolă din Kunțevo au construit din aceleași elemente cîte o magazie de cereale. Experiența dobîndită în executarea acestor construcții a demonstrat că ele pot fi montate în mod simplu și cu un volum mic de muncă.

DE 8 ORI MAI IEFTIN

In apropierea lacului de acumulare Pirogov se află ferma de bovine a sovhozului „Timireazev". Alături de grajdurile tip în care se întrețin vacile în stabulație, s-a construit un grajd nou care seamănă cu un mare garaj. Acest grajd este construit din elemente prefabricate din beton armat. Construcția noului grajd a durat numai 20 de zile și a costat 50.000 de ruble, în timp ce un grajd de cărămidă a fost construit aici timp de aproape 2 ani iar costul lui a depășit 400.000 de ruble.

In noul grajd, vacile sînt întreținute în stabulație liberă. Aceasta a permis sovhozului să reducă de 5 ori personalul de deservire, 4 mulgătoare îngrijind de 210 vaci.

Amenajarea interioară a grajdului și padocului se deosebește mult de cea a grajdurilor vechi. În locul adăpătorilor automate individuale, aici sînt instalate adăpători comune. În timpul iernii, apa se încălzește cu ajutorul curentului electric. În grajd lipsesc dușumelele și mecanismele pentru strîngerea bălegarului. Animalele se întrețin pe așternut adînc format din turbă uscată, amestecată cu rumeguș de lemn și paie. Scoaterea bălegarului se face odată la trei luni cu buldozerul. Alături de grajd este un șopron pentru fîn.

Animalele se simt bine în noul adăpost. Ele nu și-au redus producția de lapte, ci, dimpotrivă, în comparație cu anul trecut o măresc continuu.

Productivitatea muncii la fermă a crescut considerabil, reducîndu-se prețul de cost al producției. După calculele serviciului de contabilitate al sovhozului, numai din reducerea cheltuielilor de muncă gospodăria va obține la această fermă economii în valoare de aproape 200.000 de ruble.

INGINERUL ȘEF POVESTEȘTE

Grajdul și ocolul de vite ale sovhozului „Timireazev" au fost construite după proiectul secției de construcții nr. 1 a Biroului central de construcții al Academiei de construcții și arhitectură a U.R.S.S. Iată ce ne-a povestit inginerul șef al biroului, D. S. Kiselici.

— Plenara din decembrie anul trecut a C.C. al P.C.U.S. a trasat sarcina ca să se elaboreze cele mai economice proiecte tip de construcții de producție, social-culturale și de locuințe pentru colhozuri și sovhozuri cu folosirea carcaselor din elemente prefabricate din beton armat.

In dorința de a ajuta constructorilor de la sate să-și realizeze cît mai repede sarcinile trasate de Plenara din decembrie a C.C. al P.C.U.S. în legătură cu industrializarea construcțiilor de producție și a altor obiective, lucrătorii biroului nostru, V. D. Smirnov și V. N. Ușakov, au propus să se folosească elemente prefabricate și în construcțiile agricole. Această propunere a fost sprijinită de Institutul Unional de cercetări științifice pentru electrificarea agriculturii. Împreună cu lucrătorii acestuia, noi am elaborat proiecte originale privind construirea de grajduri de vaci și magazii de cereale din elemente prefabricate. Pe baza acestor proiecte, în sovhozul „Timireazev" a fost montat grajdul de vaci, iar în sovhozul „Lesnie Poleani" din raionul Mitișci și la ferma avicolă Kunțevo din raionul Kunțevo, magaziile de cereale.

Intreaga construcție a grajdului de vaci, inclusiv fundația și ușile, au fost executate din elemente prefabricate. Stîlpii de susținere și grinzile sînt montate din panouri perechi; stîlpii împreună cu panourile sînt în formă de cutie, iar grinzile secțiunea în formă de dublu T. Toate elementele sînt unite între ele prin sudarea pieselor de asamblare. Grinzile planșeelor se sprijină pe panourile pereților longitudinali. Panourile pentru fundație, cu grosimea pereților de 40 mm. sînt așezate pe o saltea de nisip.

GRAJDUL SE CONSTRUIEȘTE ÎN 20 DE ZILE

Valoarea construcției grajdului pentru 100 de capete de vaci a fost de 50.000 ruble. În viitor, la construcțiile agricole cu pereți mai puțin înalți, montați din panouri prefabricate speciale, valoarea construcției grajdurilor se va reduce la cca. 38.000—40.000 ruble.

Spre deosebire de grajdul de vaci, magaziile de cereale construite în sovhozul „Lesnie Poleani", raionul Mitișci și la ferma avicolă Kunțevo, raionul Kunțevo, sînt de tipul carcasei cu pereți formați din panouri. Fundațiile sînt construite din beton armat, avînd forma unui pahar.

Experiența dobîndită în construirea clădirilor din panouri prefabricate a dovedit că montarea acestor construcții se poate face în mod simplu și cu un volum de muncă redus. Astfel, o brigadă compusă din 3 oameni, inclusiv sudorul montator, a construit un grajd în suprafață de 500 m.² din panouri prefabricate, avînd greutatea de cca. 400 kg. fiecare, numai în 20 de zile, cu ajutorul unei singure macarale.

Nu de mult, lîngă Moscova, la uzina de prefabricate de beton armat Noghin, a fost montată și dată în exploatare prima instalație de confecționare a elementelor prefabricate prin vibrare. Aceasta va produce elemente pentru executarea diverselor construcții agricole.

Experiența dobîndită în construcția grajdurilor și magaziilor de cereale folosită în jurul Moscovei, trebuie să-și găsească o largă răspîndire în regiunile de stepă ale țării. Din calcule reiese că existența în regiune sau într-un singur punct a unui singur banc pentru elemente prefabricate prin vibrare va permite să se satisfacă în întregime cerințele construcțiilor agricole în ceea ce privește elementele prefabricate din beton armat.

Introducerea elementelor prefabricate în construcțiile agricole va contribui la o largă industrializare a construcțiilor la sate.

(Din ziarul sovietic „Selskaia jizn").

Politică falimentară

Prins cu mîța în sac, guvernul S.U.A. susține că nu știe de ea. Atît în ședințele Consiliului de Securitate — prin delegatul său Lodge, — cît și prin nota din 18 iulie adresată Uniunii Sovietice, guvernul american a încercat să susțină că bombardierul „RB-47", ar fi îndeplinit, chipurile, „o misiune legală deasupra apelor internaționale", studiind „fenomene electromagnetice". In sprijinul acestor afirmații, guvernul S.U.A. nu a adus nici un fel de dovezi. Și, după cum se știe, atunci cînd Lodge a afirmat că autoritățile militare americane au urmărit îndeaproape zborul avionului pînă cînd a căzut în mare, au rîs și curcile. „Dacă ați știut că a căzut, de ce n-ați trimis imediat ajutoare? De ce n-ați anunțat măcar în ziua de 2 iulie prăbușirea bombardierului?", au fost întrebările pe care le-au pus sute de milioane de oameni.

La aceste întrebări, guvernul S.U.A. n-a mai vrut să răspundă. Și chiar dacă ar fi încercat să născocească vreo nouă poveste de genul celor ticluite de Lodge, va fi sfîrșit printr-un și mai mare eșec. N-a fost vorba de nici un fel de misiune cu caracter pașnic a avionului „RB-47". A fost o încercare nereușită de a viola spațiul aerian al U.R.S.S. în scop de spionaj. Cît privește tăcerea americanilor în legătură cu neîntoarcerea avionului la bază, are însă alt dedesubt. Așa cum arată un ziar burghez din occident, autoritățile militare americane n-au vorbit despre neîntoarecerea la bază a avionului de spionaj, pentru că erau încredințate că spionii aflați pe bord vor distruge toate probele crimei pe care au fost trimiși s-o execute și se vor sinucide. Aviatorii de pe „RB-47", ca și cel de pe „U-2" n-au vrut însă să se sinucidă și n-au distrus dovezile care au căzut în mîna autorităților sovietice, împreună cu doi dintre spionii americani aflați pe bordul avionului. Acești spioni au declarat ei înșiși că au fost trimiși de către autoritățile militare americane, în misiune de spionaj. Dar chiar dacă spionii americani n-ar fi declarat nimic, hîrtiile și obiectele găsite în avionul american constituie dovezi zdrobitoare împotriva cercurilor conducătoare ale S.U.A. care au fost arătate în fața întregii lumi așa cum sînt: uneltitori împotriva păcii și libertății popoarelor, dornici să stîrnească un nou război în lume. Același lucru a ieșit la iveală și din declarațiile altui spion american, anume V. Slavnov, care a fost arestat de curînd de către autoritățile sovietice. Fără nici o rușine, conducătorii S.U.A. continuă provocările lor murdare împotriva U.R.S.S. și a celorlalte țări socialiste, încearcă să tulbure liniștea omenirii. Folosind această tactică primejdioasă a politicii de pe poziții de forță, cercurile conducătoare americane vor să facă să se creadă că S.U.A. sînt cea mai mare putere din lume și că toate țările trebuie să asculte de ordinele lor.

Toate încercările lor au dat însă greș și în această privință. Eșecurile celor două avioane de spionaj precum și capturarea spionului american Slavnov au dovedit nu forța, ci slăbiciunea S.U.A.

Ocupîndu-se de acest lucru, săptămînalul francez „L'Expres" arăta într-un articol că guvernul S.U.A. a înregistrat în ultimul timp un triplu eșec pe arena internațională. Un eșec al guvernului american constă în faptul că astăzi toată lumea știe că S.U.A. au fost întrecute de U.R.S.S. în domeniul tehnicii militare. „Zborurile în stare permanentă de alarmă ale avioanelor americane spre frontierele Uniunii Sovietice" au dovedit că avioanele americane nu pot trece peste barajul rachetelor antiaeriene ale U.R.S.S., afirmă „L'Expres".

Un alt eșec înregistrat de către S.U.A. îl constituie situația economică. Vorbind despre acest lucru, un alt săptămînal francez „France Observateur" arată că producția de oțel a S.U.A. se află în mare impas și că pregătirile de război nu numai că nu o vor înviora, dar dimpotrivă, o vor duce într-o situație și mai grea. Valoarea acțiunilor a numeroase societăți americane a scăzut în mod simțitor și continuă să scadă. Printre aceste societăți se numără și „Anaconda" și „O Goodrich" ale căror valori au scăzut cu 20 la sută. Valorile societății „Sinclair Oil" au scăzut și mai mult (30 la sută) iar ale societății de automobile „Studebaker — Packard" cu 55 la sută.

Al treilea eșec al guvernului american este în domeniul politicii externe, care, după părerea lui „L'Excelsior" a mers din înfrîngere în înfrîngere, făcînd ca opinia publică mondială să cunoască mai bine adevărata față a „modului de viață american".

Discreditat pe plan mondial, guvernul lui Einsehower și partidul republican pe care îl reprezintă se află acuma în campanie electorală pentru alegerea noului președinte al S.U.A. In această campanie, Eisenhower este prezentat poporului drept un „campion al păcii, justiției și binelui". Realitatea este însă cu totul alta și oamenii muncii din America o știu bine. El nu se poate lăuda decît cu eșecuri și cu o politică rușinoasă, falimentară, pe care poporul american nu i-o va ierta niciodată.

O poziție conformă cu interesele păcii

Tratativele celor trei puteri în problema încetării experiențelor cu arma nucleară, tratative care se desfășoară de multă vreme la Geneva, sînt în atenția întregii opinii publice mondiale. Aceasta urmărește cu speranță eforturile Uniunii Sovietice de a scoate tratativele din impas, și cu vigilență mereu crescîndă manevrele puterilor nucleare occidentale, manevre menite să ducă tratativele la eșec.

Ca și în problema mai cuprinzătoare a dezarmării generale și totale, puterile occidentale și îndeosebi S.U.A., caută să reducă problema încetării experiențelor cu arma nucleară la o problemă de control.

Dacă în ceea ce privește dezarmarea generală și totală, prin control S.U.A. urmăresc spionaj legalizat, în problema încetării experiențelor cu armele nucleare, ele au urmărit în primul rînd continuarea acestor experiențe în condiții noi. Adică în condițiile adormirii vigilenței popoarelor, în condițiile acceptării acestor experiențe.

După cum se știe, în 1958, experți din opt țări ale lumii au făcut recomandări precise cu privire la sistemul de control al exploziilor cu arma atomică și cu hidrogen. Aceste recomandări, la elaborarea cărora au luat parte și oameni de știință nord-americani, au fost însușite de guvernul S.U.A. Cînd s-a trecut însă la discutarea concretă a încetării experiențelor, cînd s-a vădit posibilitatea să se ajungă la un acord în această problemă, guvernanții americani au „descoperit" că sistemul de control nu-i perfect. Pentru a perfecționa, chipurile, sistemul de control și nu armele atomice, ei și-au anunțat intenția de a efectua o serie de explozii nucleare subterane. Intenția, anunțată în plină desfășurare a tratativelor, a provocat riposta imediată a oamenilor de bună credință din toată lumea. Uniunea Sovietică și-a spus imediat cuvîntul arătînd că nu consideră necesar un program special de cercetări prin efectuarea de explozii nucleare subterane, întrucît recomandările în legătură cu metodele de control stabilite de experți în 1958 asigură pe deplin un control eficient și sigur. Cu toate acestea, pentru a înlătura piedicile create de S.U.A. în cursul tratativelor, Uniunea Sovietică a fost de acord cu efectuarea unui program de cercetări și a unui număr limitat de explozii. Efectuarea exploziilor trebuia să se facă însă sub control, cu examinarea construcției interioare a mecanismelor nucleare folosite. Aceasta pentru ca exploziile să nu fie folosite în scopul perfecționării armelor. In fapt, S.U.A. s-au opus inițial acestei cereri propunînd un control cu totul fictiv. In urma criticilor hotărîte ale delegației U.R.S.S. la tratativele de la Geneva, S.U.A. au revenit fiind de acord cu controlul și făcînd în legătură cu acesta și o propunere. Ele au propus crearea unui pol căruia cele trei puteri nucleare să-i predea dispozitivele nucleare pentru efectuarea de explozii subterane. Uniunea Sovietică nu este împotriva ca Marea Britanie și S.U.A. să creeze un pol căruia ele să-i predea aceste dispozitive. Totodată guvernul sovietic nu poate fi însă de acord ca „Uniunea Sovietică să fie atrasă ca furnizor al Statelor Unite de încărcături nucleare pentru aceste cercetări pe care guvernul sovietic nu le considera necesare și pentru care și-a dat asentimentul numai pentru a înlătura piedicile ridicate de Statele Unite în calea tratativelor și pentru a grăbi astfel încheierea tratatului". (Din declarația Guvernului U.R.S.S. cu privire la propunerea americană referitoare la exploziile nucleare subterane).

Cercetările trebuie asigurate cu dispozitive nucleare de partea care le inițiază și care intenționează să efectueze explozii nucleare, adică în cazul de față de S.U.A.

După cum a declarat un reprezentant al guvernului nord american, S.U.A. vor folosi pentru exploziile efectuate pe teritoriul său, dispozitive nucleare învechite care nu prezintă de fapt nici un secret pentru niciun stat care posedă arma nucleară, iar U.R.S.S. după cum se știe este posesoarea celor mai noi, mai diferite, mai perfecționate arme atomice și cu hidrogen. Singurul motiv pentru care U.R.S.S. insistă asupra condițiilor sale de control este dorința de a avea certitudinea că exploziile nucleare se vor efectua în scopul perfecționării sistemului de control și nu în scopul perfecționării armelor sau al experimentării unor noi tipuri de arme.

Făcînd un nou pas în întîmpinarea propunerilor S.U.A. cu care Uniunea Sovietică este de acord numai pentru a scoate tratativele de la Geneva din impas, Țara Socialismului dovedește încă o dată că ține ferm în mînă inițiativa în lupta pentru pace. Oamenii cinstiți de pretutindeni, popoarele lumii sînt mereu alături de lupta nobilă pentru pace a U.R.S.S., luptă ce va fi sigur încununată de succes deplin.

SPORT

Insemnări de la o competiție sportivă la Curcani

Printre călătorii din trenul București—Oltenița de vineri seara se aflau numeroși tineri echipați în frumoase treninguri de sport și care aveau destinația comuna Curcani, gazda întrecerilor de oină ale celei de a 10-a ediții a campionatului regiunii București. Erau prezenți țărani colectiviști și întovărășiți din comunele Băduleasa (Tr. Măgurele) Frăsinu (Giurgiu), Radu Negru (Călărași), Bîla (Drăgănești), Măldăeni (Roșiori), Gîrbovi (Urziceni), Olteni. Aceștia discutau cu interes despre jocurile care aveau să înceapă sîmbătă. Se făceau și pronosticuri. Însă, majoritatea susțineau că cele mai mari șanse le are echipa din Curcani, care deține titlul de campioană regională din anul 1953 și care a fost campioană republicană în anii 1957 și 1958.

In vagonul cu care călătoream se afla lotul de sportivi al echipei **Avîntul-Băduleasa**, campioană pe țară la Spartachiada Tineretului în 1958. Am făcut cunoștință cu conducătorul lotului, tov. **M. Negulescu**, care ne-a vorbit cu mîndrie despre activitatea tinerilor componenți ai echipei de oină. El ne-a numit pe colectiviștii **Ilie Petcu** și **Ilie Chițu**, fruntași în brigada a 7-a a G.A.C. „Gh. Dimitrov" din Băduleasa. Ne-a povestit apoi despre tradiția oinei în această comună, unde sportul nostru național a fost introdus în urmă cu mai bine de 30 ani.

„A fost o vreme — ne spune el — cînd Băduleasa deținea supremația în regiunea București. Însă, apoi, prin anul 1953, echipa din Curcani ne-a luat-o înainte. Acum jucătorii noștri sînt dornici să aibă o comportare cît mai bună și să obțină un rezultat favorabil".

Pe la orele 1.30 noaptea, trenul a poposit în gara Curcani. Aici sportivii au fost întîmpinați de prof. **Bădărău**, inițiatorul și unul dintre conducătorii echipei de oină, — precum și de o serie de țărani din comună. După tradiționala urare de „bun sosit", sportivii au fost conduși la odihnă. Ei au fost repartizați în grupe de cîte 4 și 5 persoane la diferite familii de țărani. La început, oaspeții au refuzat, susținînd că ora este tîrzie și nu vor să-i deranjeze pe localnici. Însă, tov. **Bădărău** i-a lămurit de îndată.

„Nu trebuie să vă jenați. Țăranii din comuna noastră iubesc sportul și mai ales oina, și ne sprijină în dezvoltarea mișcării de cultură fizică și sport. Așa că o să vă simțiți ca la d-voastră acasă".

Intr-adevăr, cei aproape 100 de sportivi au fost găzduiți în condiții optime, de țăranii din comună, iar apoi, a doua zi, au venit la teren pentru a-i încuraja.

In ziua întrecerilor, frumoasa bază sportivă din comună a fost împodobită sărbătorește, ca pentru un eveniment sportiv de seamă. La... start s-au aliniat 8 echipe, care au fost împărțite în două serii și au jucat sistem turneu. Jocurile au fost deosebit de disputate, relevîndu-se o serie de tineri, cum sînt: **Gh. Gruianu, D. Constantin** (Curcani), **I. Chițu** (Băduleasa) **M. Fundățeanu** (Radu Negru), **Gh. Matei, Gh. Anghel** (Olteni).

De la început s-au remarcat echipele **Viața Nouă — Olteni, Drum Nou — Radu Negru** și tînăra formație **Recolta—Măldăieni**, care participă pentru prima oară la un campionat regional. Seara, cînd s-a făcut bilanțul rezultatelor din prima zi (s-au disputat 12 meciuri), pe primele locuri în serii se aflau echipele **Avîntul-Curcani, Drum Nou-Radu Negru** (seria I-a), **Viață Nouă-Olteni** și **Victoria-Bîla** (seria a II-a). Acestea au participat apoi, a doua zi, la turneul final, pentru a decide echipa campioană.

Intrecerile au fost urmărite cu un deosebit interes de numeroși spectatori din comună. Pe rînd, în foile de arbitraj, sînt consemnate rezultatele: **Viața Nouă-Olteni — Victoria-Bîla 18 0; Avîntul-Curcani — Victoria Bîla 7-2; Drum Nou-Radu Negru — Victoria-Bîla 6-2; Viață Nouă Olteni — Drum Nou Radu Negru 10-2; Avîntul Curcani — Drum Nou Radu Negru 9-3.** După cum se vede, echipa din comuna Bîla se prezintă mai slab; a pierdut toate jocurile. De asemenea, se remarcă scorurile mari cu care cîștigă echipa din Olteni, care avea apoi, în meciul decisiv pentru primul loc, să dea o replică dîrză formației locale „Avîntul".

In prima parte a jocului, echipa gazdă este la „prindere" și realizează 4 puncte, ceea ce n-a fost suficient pentru a obține victoria. Echipele se schimbă. Trece la „bătaie" echipa „Avîntul", iar formația „Viața Nouă" trece la „prindere". Cei din Olteni, joacă atent și reușesc să atingă cu mingea 4 jucători, obținînd 8 puncte. Deci, scor final 8-4 pentru Viață Nouă—Olteni, care cucerește, astfel, ediția a 10-a a campionatului regional de oină. A fost o victorie meritată, pentru care, întreaga echipă și antrenorul **Ion Albu**, merită felicitări.

La sfîrșitul competiției reprezentanții raionului Olteni au primit cupa și insignele de campioni regionali. Iată numele jucătorilor: **Gh. Copoeru, Al. Anghel, Gh. Matei, C. Tiță, I. Sărmă, Gh. Stanciu, I. Albu, S. Ionescu, S. Copoeru, M. Marin** și **M. Voicu**.

Formația **Avîntul-Curcani**, care a ocupat locul 2 s-a prezentat mult sub posibilitățile ei. După cum ne-a declarat antrenorul **Dumitru Popescu**, echipa n-a făcut nici un antrenament înaintea acestei competiții. Rezultatele au fost concludente. Foarte slab s-a prezentat jucătorul **Petre Popescu**, în postul de centru. Conducerea echipei va trebui să analizeze aceste aspecte negative, luînd măsurile ce se cuvin.

O comportare meritorie a avut la aceste întreceri echipa **Drum-Nou — G.A.C. Radu Negru** (Călărași), antrenor **Delculescu**.

Conducerea jocurilor a fost asigurată de arbitrii: **I. Tănăsescu, Popescu-Buftea, Ciobanu** și **Tr. Ioanițescu**.

M. LERESCU

PROSPECT

Școala profesională zootehnică din Feldioara, raionul Codlea, regiunea Stalin, aduce la cunoștința celor interesați că pentru noul an școlar 1960-1961 primește înscrieri în anul I.

Elevii acestei școli vor primi: îmbrăcăminte, rechizite și indemnizație de igienă corporală, avînd gratuit cazarea și hrana.

Sînt admiși la examen băieți și fete între 14-17 ani, absolvenți a 7 clase elementare.

Durata școlarizării este de 3 ani — cu pregătire în specialitatea de zootehnie.

La terminare, absolvenții sînt repartizați în producție, avînd asigurat locul de muncă.

Pentru înscriere, elevii vor prezenta:

1. **Cererea de înscriere.**
2. **Certificatul de naștere (copie legalizată).**
3. **Certificatul de 7 clase.**
4. **Adeverința tip, stare materială.**
5. **Certificatul de sănătate (radioscopia pulmonară și analiza sîngelui).**

Examenele se vor ține între 5-15 septembrie la:

1. **Limba romînă, scris și oral.**
2. **Matematici, scris și oral.**

La ambele obiecte, examenul se va da din materialul claselor V-VII.

Frumuseți ale lumii:

Nopțile albe

Ceasul a arătat orele șapte, pe urmă orele opt, nouă, zece seara. Stăteam pe malul Nevei și priveam minunatele clădiri ale Leningradului: Palatul amiralității, cu turnul lui înalt avîntat spre cer, zidurile mohorîte ale fortăreței Petru și Pavel, unde mulți luptători revoluționari au suferit și chiar au murit pentru libertate și progres social; apoi pe partea cealaltă — fostul Palat de iarnă al țarilor și muzeul Ermitaj, cu dantelăria lor de piatră. Mai departe, statuia lui Petru I: cel care la 1703 începe aici clădirea noii capitale a Rusiei, se avîntă pe calul său de bronz arătînd către mare, către legături tot mai largi ale țării sale cu lumea întreagă. Și pînă departe tot alte și alte construcții istorice vechi de sute de ani înconjoară zarea: clădirea Universității, a Institutului de arte, etc. E ora douăsprezece, douăsprezece din noapte, și toate în jur sînt clare, luminoase, proaspete. Soarele abia a apus, ascunzîndu-se după unul din aceste minunate palate. Intunericul nu îndrăznește însă să se reverse peste oraș, căci curînd, peste un ceas sau două, zorile vor înroși răsăritul. Dar și pînă atunci, o lumină albă, curată, pe care nu o simți de unde vine, scaldă împrejurimile ca într-o esență dătătoare de viață. E răcoare. Cerul, alb și el, ca și casele, ca și apa Nevei, primește parcă lumina de la pămînt, lumina pe care soarele a turnat-o cu atîta dărnicie în timpul zilei. Tineret, mult tineret se plimbă în grupuri mari pe cheiul larg al Nevei. Ici și colo se aude cîte o armonică. Un grup de eleve, venit cu un autobuz mare, albastru, din cine știe ce oraș îndepărtat dinspre sud, stau rezemate de parapetul de piatră și cîntă. Cîntă o melodie veselă ca ochii lor curați. Jos, pe o platformă tot de piatră, a început dansul. Oamenii sînt veseli, se salută cu multă plăcere unii pe alții, își umplu sufletul cu frumusețea priveliștii.

Mi se pare că ceasul minte dacă arată orele două după miezul nopții, cînd de obicei somnul e mai dulce și mai adînc. Aici, forfota e acum și mai mare. Se ridică podurile de pe Neva, pentru a lăsa cale liberă vapoarelor spre porturile din susul marelui fluviu. Automobilele, tramvaiele, pietonii aleargă grăbiți dintr-o parte în alta. Mai au cîteva minute și, în timp de două ore, circulația se va întrerupe. De aceea grăbește fiecare către treburile sale. Un uruit greu cutremură întregul pod. Motoarele puternice care ridică cele două părți ale podului au intrat în funcțiune. Gata. Nu se mai poate trece. Ba da. Iată un întîrziat. Aleargă, trotuarul de sub picioarele sale se ridică, el însuși e ridicat cu tot cu trotuoar. In fața lui s-a căscat deodată o prăpastie. Jos curge liniștită Neva. O clipă stă în cumpănă. Să se retragă? Să aștepte? Nu! Își face curaj, se avîntă, a sărit dincolo. Coboară în fugă pe partea cealaltă. Gata. Răsuflu ușurat. Și totuși nu e singurul. La celălalt pod, care se rotește pe un ax puternic pentru a lăsa liber firul apei, un alt întîrziat face la fel. Oamenii s-au obișnuit, sînt la ei acasă, pe străzile lor, pe podurile lor, nu li se poate întîmpla nimic rău.

Ceasurile trei. Primele raze de soare se arată. Noaptea s-a sfîrșit. De fapt, nici n-a început. Pentru cîteva ore lumina aurie a soarelui a făcut loc unei alte lumini, albe, fosforescente, vesele, plină de farmec. Oamenii i-au zis noapte albă, dar ea nu are nimic comun cu bezna, cu întunericul.

La Leningrad, acest fenomen natural poate fi observat în fiecare an cam între 11 iunie și 2 iulie. Cu cît ne îndepărtăm spre nord, mai aproape de cercul polar, cu atît nopțile albe se întind pe o perioadă mai mare de timp. Astfel, la Petrozavodsk fenomenul are loc între 27 mai și 17 iulie, iar la Arhanghelsk între 13 mai și 30 iulie. El se datorește mișcării de rotație a pămîntului și corespunde cu vara din părțile noastre. In acest răstimp, către polul sud, nopțile sînt lungi și zilele foarte scurte.

Atît pentru un vizitator străin cît și pentru liningrădeni nopțile albe sînt de un farmec întotdeauna nou, de neuitat.

VINICIU GAFIȚA

Scurte știri din agricultura R. P. Ungare

La G.A.S. din Pusztaszabolcs pe 1.000 ha se cultivă porumb. Din cele 1.000 ha, 400 sînt prășite cu mașina iar pe restul de suprafață se aplică curățirea buruienilor pe cale chimică. Cele 600 de hectare muncite chimic sînt lucrate numai de doi muncitori.

★

Nu de mult, s-a închis la Budapesta expoziția națională de vînat. Expoziția de vînat a dat posibilitate vizitatorilor să afle ce însemnătate are vînatul pentru economia națională. Pe lîngă utilizarea vînatului în alimentație și în industria alimentară, acesta este un produs important pentru export. Valoarea unui iepure la export, echivalează, de exemplu, cu 400 ouă, cu 25 kg. carne de porc, sau cu 18 kg. carne de pasăre. În expoziție s-a scos în evidență rolul important pe care îl are protecția fazanilor și a altor păsări, în ceea ce privește agricultura. De exemplu, s-a arătat că un fazan distruge anual aproape 4 kg. de omizi și 4,5 kg. semințe de buruieni. Au fost expuse multe trofee vînătorești interesante și valoroase. În vecinătatea acestei expoziții, pentru prima oară în R.P. Ungară, a fost organizată o expoziție de flori. Mai mult de 350 plante cu flori, 42 feluri de bujori, multe soiuri de garoafe au putut fi văzute la această paradă a florilor. Cooperativele agricole de producție din Budapesta: „Belolanisz", „20 August" și „18 Martie" și-au expus plantele în pavilioane separate.

IMPORTANT pentru unitățile agricole!

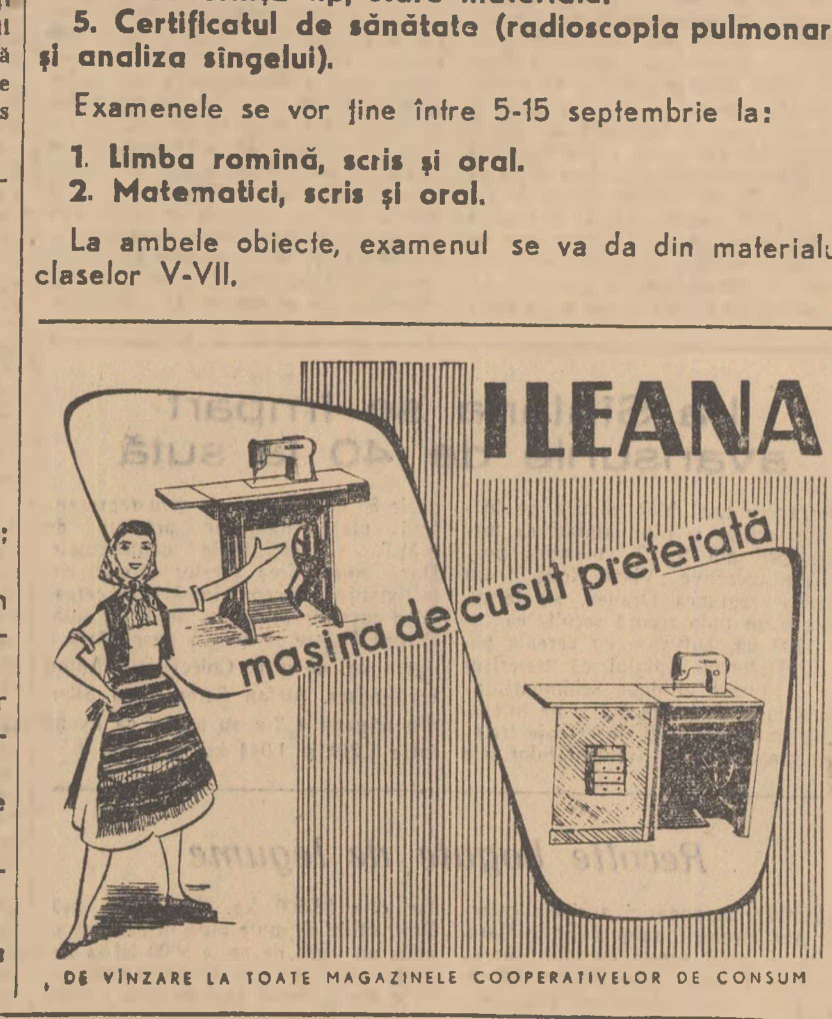
Intreprinderea „CIANOGEN"

Comuna Crînguri — Găești — regiunea Pitești

Produce și livrează pe bază de comenzi ferme:

— CIANOLCID, dezinfectant puternic pentru uz extern
— COMPRIMATE, (tablete) cu degajări de SO_2 pentru distrugerea dăunătorilor din cîmp (țîstarilor)
— BIOSULFITIN, dezinfectant al cramelor și pivnițelor de vin precum și al padocurilor și grupurilor sociale; distruge flora microbiană și orice insectă supărătoare
— PARA-AVIGEN, dezinfectant de uz veterinar; se aplică cu succes în **febra aftoasă**
— ARSENIAT DE CALCIU ȘI CUPRU, produs insecto-fungicid.

Protejați silozurile din G.A.S. și G.A.C. cu hîrtia specială „Cianogen".

DE VÎNZARE LA TOATE MAGAZINELE COOPERATIVELOR DE CONSUM

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București, telefon 17 80 10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".